

CVRČAK

Izdvajamo sljedeće teme :

List učenika OŠ dr. Mate Demarina, Medulin

Br. 35.

Godina XXXV.

Sjaj olimpijskih medalja na medulinskoj rivi

55 godina
Turističkog društva
u Medulinu

Noć
muzeja

Nezaboravnih sedam dana u Austriji

Simpozij
umjetnika u
Medulinu

Pobratimljenje
Općine Medulin i
Općine Cerklje iz
Slovenije

Cvrčak
Br. 35.
godina XXXV.
2013.g.
UČENIČKI LIST
OŠ dr. Mate Demarina,
Medulin
Munida 3
52203 Medulin
tel. (052) 576-324, 576-005
os-mate-demarina@pu.t-
com.hr

Impresum:
Odgovorna urednica: Bruna
Kuharić-Milovan
Urednica: Tina Ribić
Likovna urednica: Mirjana
Konta
Lektura i korektura: Tina Ribić

Učeničko uredništvo:
Ema Vugrinec, 8.b
Barbara Božić, 8.b
Marina Krnjaić, 8.b
Dolores Sorgarello, 8.b
Matea Benčić, 8.b
Silvia Cukon, 6.a
Franziska Krivičić, 6.a
Dajana Vesić, 6.a
Suradnici:
Arlinda Lleshaj, 8.a
Anita Tanushaj, 8.a
Roberta Andreja, 8.a
Martina Marleku, 8.a

Novinarska redakcija

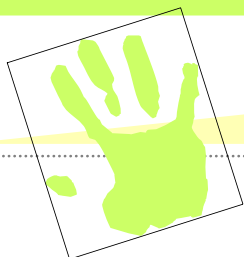
Poštovane čitateljice i čitatelji!

Proljeće je stiglo u punom zamahu, dani su sve sunčaniji, vedriji i veseliji. Stigao je i kraj školske godine, bogate raznovrsnim događanjima, zanimljivostima, promjenama, novostima...

Izdvajamo iz sadržaja susret s olimpijcima i paraolimpijcima u Medulinu, niz susreta s umjetnicima, putovanje u Austriju, intervju i ankete, a posebno ističemo vijesti o našim nadarenim i uspješnim učenicima koji postižu izvrsne rezultate na sportskim natjecanjima i natjecanjima znanja. O svemu čitajte u školskom listu Cvrčak, a o sportskoj dvorani koja se u međuvremenu gradi pisat ćemo sljedeće školske godine.

Do tada zahvaljujemo svim suradnicima i sponzorima koji su pratili naš rad i želimo vam ugodne ljetne praznike!

Uredništvo

Sadržaj:

1. Intervju s ravnateljicom Brunom Kuharić-Milovan
2. Sjaj olimpijskih medalja na medulinskoj rivi
3. Pobratimljenje Općine Medulin i Općine Cerklje iz Slovenije
4. Simpozij umjetnika u Medulinu
5. Noć muzeja
6. Medulinski maketari
7. 55. godišnjica Turističkog društva u Medulinu
8. Učitelji naših učitelja
9. Intervju s pedagoginjom Dubravkom Kovačević
10. Od makete do rakete
11. Medulin u Istri, a Istra u Medulinu
12. Draga nan je Istra
13. Literarne stranice
14. Sedam nezaboravnih dana u Austriji
15. Crtice iz školskog života
16. Čini li odjeća čovjeka
17. Sportske stranice
18. Naši uspješnici
19. Sretno, osmaši!

Intervju s ravnateljicom Brunom Kuharić-Milovan

Na kraju školske godine porazgovarali smo s ravnateljicom Brunom Kuharić-Milovan o protekloj školskoj godini, radu škole, događanjima u školi i promjenama koje su se u organizaciji škole dogodile. Primila nas je u svom ozbiljnom ravnateljskom uredu, ali razgovor smo vodili u opuštenom i ugodnom ozračju.

Intervju

ŠKOLA TREBA BITI MJESTO UČENJA, DRUŽENJA I ZABAVE

1. Dužnost ravnatelja obnašate već nekoliko godina, a znamo da je to složen, zahtjevan i odgovaran posao. Kako biste ukratko opisali radno mjesto ravnatelja škole, njegove obaveze i dužnosti te svoja iskustva u proteklih nekoliko godina?

Dužnost ravnatelja obnašam već tri godine. Moj je posao - od administrativnih poslova do školskog proračuna, ljudskih resursa, organizacije rada škole, formiranja razreda. Naravno, moj je posao vezan i uz rad s učiteljima, učenicima, suradnju s roditeljima i nizom drugih ustanova i poslovnih subjekata. Za posao ravnatelja ne postoji formalno obrazovanje, što nije dobro. Te se edukacije obavljaju tek kad postanete ravnatelj.

2. Dugo ste godina radili kao pedagoginja u školi. Koliko su Vam ta znanja i iskustva pomogla na dužnosti ravnatelja i jeste li ih mogli primijeniti i iskoristiti?

Cilj je isti, uvijek doprinositi dobrom odnosu s učenicima, da učenici školu, osim mjesta stjecanja znanja, vještina, sposobnosti smatraju i mjestom na kojem mogu zadovoljiti i osobne važne potrebe (potrebe za zabavom, druženjem...). Time unaprjeđuju kvalitetu svog življenja u njoj. Kako već dugo radim s učenicima, mogu oslušivati i prepoznati njihove potrebe. U tom smislu mi je ranije iskustvo na mjestu pedagoginje škole pomoglo.

U uredu ravnateljice Brune Kuharić-Milovan

DOBRA KOMUNIKACIJA – PUT DO ZAJEDNIČKOG USPJEHA

3. Svaka školska godina donosi nove zadatke i izazove. Koje biste događaje u ovoj godini izdvojili kao najvažnije?

Uvjeti rada u PO Šišan i Ližnjan bili su do ove godine otežani jer se radilo u kombiniranim razrednim odjelima. Danas su razredni odjeli većinom samostalni što utječe na bolju kvalitetu rada. Da bi došlo do toga, uložena su značajna materijalna sredstva za što možemo zahvaliti Općini Ližnjan koja nas je financijski potpomogla.

Rame uz rame uz dr. Zuccona

Događaje koje bih posebno izdvojila u ovoj školskoj godini su pripojenje Područne škole Banjole našoj školi nakon osam godina pripadanja dvjema školama, razni školski projekti kao što je obilježavanje Olimpijskog dana, suradnja sa školom Cerklje na Gorenjskem u projektu Zajedno ka boljem, suradnju s Udrugom Jak kao Jakov te ostali projekti humanitarnog karaktera, likovne izložbe učeničkih radova, čajanke u svrhu zabave učenika, ali i doprinosa učenika prikupljanju sredstava za CK, nadogradnja balon-dvorane za TZK. Veći broj projekata realiziran je u suradnji s Općinom Medulin i raznim udrugama.

U ovoj smo školskoj godini dobili i suglasnost za uvođenje dopunske nastave iz matematike i tako djelomično riješili probleme učenika koji ovo gradivo teže svladavaju. Događaja i promjena tijekom ove školske godine bilo je još, ali ove bih spomenula kao najvažnije.

Ravnateljica Bruna Kuharić-Milovan s učenicama

4. Što smatrate najbitnijim za uspješno funkcioniranje škole?

Za uspješno funkcioniranje škole bitna je suradnja među svim članovima kolektiva, dobar odnos između učitelja i učenika, dobra komunikacija, odgovornost učitelja za učenikova postignuća i odgovornost učenika za vlastiti uspjeh te suradnja s roditeljima.

ŠKOLA NAS UČI RJEŠAVATI ŽIVOTNE PROBLEME

5. Jeste li zadovoljni radom naše škole? U čemu smo dobri, a što bi trebalo biti bolje?

Doista sam zadovoljna radom škole. Smatram da smo dobri po uspjehu i ponašanju većine učenika i po zapaženim rezultatima na raznim natjecanjima.

6. Kakva je po Vašem mišljenju idealna škola? Je li nju moguće ostvariti i kako?

Kad bi postojala idealna škola, to ne bi bila škola života, što znači da u toj idealnoj školi ne bi bilo nikakvih problema i briga, a to nije realno. Jer život donosi mnoge probleme koje treba naučiti rješavati. Na probleme treba gledati pozitivno jer su svima prilika za učenje.

Nosimo lijepe i vesele uspomene na protekle godine. Sretni smo što smo upoznali mnogo dobrih ljudi s kojim smo se družili i nadamo se da će naša prijateljstva trajati dugo.

Zahvaljujemo ravnateljici na razgovoru i svim učiteljima koji su podnosili sve dobre i loše osobine nas osmaša.

Ema Vugrinec, Dolores Sorgarello, 8.b

Okupljanje na školskom igralištu

Sjaj olimpijskih medalja na medulinskoj rivi

2012. bila je uspješna olimpijska godina za hrvatske sportaše. Na Ol u Londonu osvojili su šest odličja – zlato u atletici (Sandra Perković), streljaštvu (Giovanni Cernogoraz) i vaterpolu, srebro u veslanju i broncu taekwondou (Lucija Zaninović) i rukometu. Bio je to razlog da još svečanije obilježimo Hrvatski olimpijski dan u Općini Medulin gdje je upriličen susret olimpijaca, paraolimpijaca, sportaša i učenika naše škole.

14. rujna 2012.g. učenici naše škole i polaznici Vrtića Medulin odjeveni u bijele majice, kao simbol mira, i s olimpijskim obilježjima uputili su se prema rivi gdje je bio priređen svečani doček našoj paraolimpijki Mikeli Ristoski i susret s ostalim sportašima naše općine.

Nakon osvrta na povijest Olimpijskih igara i na Olimpijadu 2012. priređeno je druženje i razgovor sa sportašima Mikelom Ristoski, Jelenom Vuković, Matom Mezulićem, Elvisom Peršićem, Borom Rađenovićem i Robertom Dorićem.

Na kraju programa na pozornicu su se popeli najuspješniji sportaši – djeca iz Vrtića Medulin i učenici naše škole s odlikovanjima, medaljama i peharima koje su osvojili u kratkom ali uspješnom bavljenju sportom.

Nakon potvrđenih sportskih imena i svjetskih rekordera na pozornicu su stale naše najmlađe sportske nade, učenici koji su se istakli u različitim sportskim disciplinama - budući osvajači olimpijskih medalja.

Olimpijski dan u Medulinu

olympics

Doček Mikele Ristoski

Mikela Ristoski, paraolimpijska atletičarka, višestruka svjetska i europska prvakinja u skoku u dalj i troskoku u dvorani i na otvorenom. Osvajačica je brončane medalje na Paraolimpijskim igrama u Londonu 2012.

1. Kada ste se počeli baviti skakanjem u dalj i tko Vas je na to potaknuo?

Skakanjem u dalj počela sam se baviti 2005.g. na poticaj moje trenerice Jelene Vuković.

2. Koliko često trenirate?

Treniram dva puta dnevno.

3. Jeste li zadovoljni svojim uspjehom?

Jako sam zadovoljna, a najveći mi je uspjeh do sada medalja na Olimpijskim igrama.

4. Kakve planove imate za budućnost?

Sad sam se vratila s Paraolimpijskih igara i uzet ću kratku pauzu, a zatim se pripremam za Europsko prvenstvo.

(Napominjemo da je Mikela Ristoski na Europskom dvoranskom prvenstvu u ožujku 2013. osvojila zlatnu medalju. Čestitamo!)

Mikela Ristoski

Jelena Vuković, paraolimpijska atletičarka u bacanju kugle i diska. Nastupila je na Paraolimpijskim igrama u Sidneyu 2000., Ateni 2004., Pekingu 2008. te Londonu 2012. U Ateni je osvojila brončanu medalju u bacanju diska i time postala prva istarska paraolimpijka s olimpijskim odličjem.

1. Koliko godina trenirate i što Vas je potaknulo da se bavite ovim sportom?

Treniram od 1995. godine. Kao mala trenirala sam u školi košarku, a nakon toga počela sam se baviti atletikom, trčanjem, bacanjem kugle i diska.

2. Tko je Vaša najveća potpora?

Najveća potpora bila mi je mama koja je imala puno volje i živaca zbog mojih čestih izostanaka i treniranja.

Jelena Vuković

3. Što smatrate svojim najvećim uspjehom?

Moj najveći uspjeh bio je 1988.g. kada sam oborila svjetski rekord u bacanju diska. Najviše mi znače medalje sa svjetskih prvenstava, imam pet svjetskih zlata i bronca na OI 2004.

4. Imate li sportskih ciljeva koje još niste ostvarili i koje želite postići?

Zadovoljna sam postignutim uspjesima i nemam posebnih želja i ciljeva.

Boro Rađenović, paraolimpijski atletičar, član AKOSI Medulin u bacanju kugle i diska. Svjetski prvak 2009. u bacanju kugle. Na Olimpijskim igrama u Londonu osvojio je 10. mjesto.

1. Otkad se bavite atletikom?

Atletikom se bavim od 2008.godine. Na to me najviše potaknuo moj djed.

2. Što Vam je bilo najteže, a što najljepše u Vašoj sportskoj karijeri?

Najteže mi je bilo svaki dan odlaziti na trening i naporno trenirati, a najljepše je bilo sudjelovati na natjecanjima.

3. Imate li životni moto, neku važnu misao vodilju?

Moja najvažnija misao bila je da se čovjek mora dokazati sam sebi koliko vrijedi. Nemojte se nikada dokazivati drugima, već samo sebi samima.

Boro Rađenović

Najveća potpora mi je moja obitelj, supruga i djeca te moj trener Ivančić.

Mate Mezulić

Mate Mezulić, hrvatski atletičar, reprezentativac i olimpijac u bobu, višestruki je prvak Hrvatske u štafeti 4x100m. Prvi je istarski sportaš koji je nastupio na Zimskim olimpijskim igrama u Vancouveru 2010.

1. **Ispričajte nam kako ste postali član Hrvatske olimpijske bob reprezentacije?**

Član bob reprezentacije postao sam 2008. godine. Pozvao me trener Slaven. To je bilo moje prvo iskustvo u tom sportu, a bio sam u prvoj postavi.

2. **Kojim ste se sportovima sve bavili?**

Kao dijete bavio sam se nogometom, rukometom, košarkom, atletikom, a na kraju sam završio kao bobista.

3. **Pripremate li se za sljedeće OI?**

Da, pripremamo se za sljedeće OI, nadam se da ćemo se izboriti za kvalifikacije 2014.g.

4. **Smatrate li da je u sportu važnije sudjelovati ili pobijediti?**

Smatram da je u sportu najvažnije pobijediti.

Elvis Peršić, bivši hrvatski atletičar reprezentativac, olimpijac i višestruki prvak Hrvatske na 200 i 400 metara, prvak Kupa Europe na Cipru 2001. u štafeti 4x400m, sudionik OI u Sydneyu 2000. u štafeti 4x400m. Trenutno je kondicijski trener NK Istra, Pula.

1. **Koje svoje sportske uspjehe smatrate najvećima?**

Moj najveći sportski uspjeh bilo je sudjelovanje u štafeti na Olimpijskim igrama.

2. **Govorili su Vam da ste prestari za bavljenje atletikom. Jesu li Vas te riječi obeshrabrile?**

Počeo sam trenirati atletiku u osamnaestoj godini, ali nisam se obeshrabrio.

3. **Mislite li da je sport za svakoga?**

Da, mislim da je sport za svakoga. Ako nisi za trčanje, možeš bacati kuglu. Uvijek se u nekom sportu možeš pronaći.

4. **Zapisali smo Vašu misao „U sportu možeš biti uspješan samo ako si pošten“. Mislite li to i danas?**

Da, u sportu najuspješniji pobjeđuju, ali pobjeda je pobjeda samo ako je poštena.

Elvis Peršić

Robert Dorić, prvi trener Damira Burića, hrvatskog vaterpoliste, nositelja zlatnog odličja osvojenog na OI u Londonu. Profesor je TZK, vaterpolist i trener mnogih uspješnih sportaša.

1. **Jeste li ponosni na rezultate Damira Burića?**

Da, veoma sam ponosan na njegove rezultate. Bio sam njegov trener i usmjerio sam ga u vaterpolo. Vidjelo se već tada da ime predispozicije za ovaj sport. Bio sam trener i drugim uspješnim sportašima, ali Damir je postigao najveći uspjeh.

2. **Kojim ste se Vi sportovima bavili?**

Bavio sam se nogometom, plivanjem, vaterpolom, završio sam kineziološki studij, radim kao učitelj TZK i smatram da sam postigao najveći uspjeh kao trener.

Robert Dorić

Zajedno ka boljem - bratimljenje Općina Medulin i Cerklje

Od 4. do 6. listopada u Medulinu se održao susret predstavnika Općine Medulin i Općine Cerklje na Gorenjskem iz Slovenije. U sklopu projekta „Zajedno ka boljem“ susreli su se tijekom tri dana predstavnici općinske uprave, umirovljenika, djece i mladih, a načelnici općina potpisali su povelju o bratimljenju općina.

Pozdravna
riječ
načelnika
općina

U našoj je školi 5. listopada organiziran niz aktivnosti u kojima su zajedno sudjelovali učenici OŠ Davorina Jenka iz Slovenije i učenici naše škole. Prisutne su pozdravili načelnik Općine Medulin Goran Buić, načelnik Općine Cerklje Franc Čebulj i ravnateljica naše škole Bruna Kuharić-Milovan.

Okupljanje uoči utakmica

Košarkaški dvoboj

Plesni nastup u predahu između utakmica

Nastup rolera na školskom igralištu

Navijačice bodre naše ekipe

Prijepodne održan je sportski program u kojem su nastupili roleri, plesne grupe, nogometaši, košarkaši i odbojkašice. Jutarnje razgibavanje vodile su Petra i Ivana Lorenzin, instruktore Zumba fitnessa i naše bivše učenice Eva i Monika. U sportskim igrama nastupili su učenici nižih razreda. Sportski dio programa završio je školskim kulturnim programom nakon čega je uslijedio ručak i neobavezno druženje svih sudionika.

Petaši pomno prate zbivanja na terenu

I učitelji navijaju

U poslijepodnevnim satima održan je okrugli stol za učenike nižih razreda pod nazivom „Kad ja narastem...u EU“. U 17,00 sati održana je prezentacija programa Europske unije za učenike viših razreda koji su nakon toga prisustvovali okruglom stolu „Mladi u EU“. Savjet mladih dviju općina potpisao je zajedničku suradnju.

Okrugli stol za mlade

Na podnevnom suncu traži se i najmanji hlad

Uvijek dobro raspoloženi sedmaši

Vježbamo zajedno

U večernjim satima u školi je priređena zabava i ples za učenike i učitelje. Bila je to prilika za bolje međusobno upoznavanje i stvaranje novih prijateljstava. Naši učenici srdačno su primili i udomili goste iz Slovenije, a ove će zime uzvratiti posjet svojim gostima iz Cerklja.

28. rujna 2012. započeo je sa svojim radom Simpozij umjetnika u Medulinu koji već godinama organizira pulska umjetnica Aleksandra Rotar. Umjetnici su tijekom simpozija radili u različitim likovnim tehnikama, da bi se 4. listopada održala završna izložba i prezentacija umjetničkih djela. Naši su učenici tim povodom posjetili umjetnike koji su im ukratko prezentirali i objasnili svoje radove.

Prva umjetnica koje je učenike upoznala sa svojim radom bila je Margareta Lekić, kiparica iz Osijeka, koja im je pokazala svoje instalacije. Zanimljivost njenog rada je što u svoj postav u galeriji često aktivno uključuje posjetitelje. Pred njih postavlja zadatak i uvodi ih u slobodno istraživanje postavljajući instalacija pritom promatrajući različite reakcije ljudi. Učenicima se posebno svidio primjer video uratka u kojem je umjetnica na humorističan način prikazala obrnutu ili uvrnutu svakodnevnu situaciju brijanja u kojoj nakon poteza britvicom brada raste umjesto da nestane.

Simpozij umjetnika u Medulinu

Izloženi radovi Patrizie Bigarella

Sljedeći umjetnik bio je Tom Hrgota iz Osijeka koji uglavnom slika klasičnom slikarskom tehnikom ulja i akrilika na platnu. Umjetnik kao motiv najčešće koristi pejzaže koji su vrlo sugestivni i ekspresivni.

Učenici su se upoznali s radom Talijanske umjetnice Patrizie Bigarella. Studirala je u Padovi, a živi u Trstu. Umjetnica stvara u različitim tehnikama, a ovaj put je prezentirala gotove radove kao i postupak njihova nastanka. Umjetnica najprije pod povećalom radi sitne i detaljne crteže urezane u linoleum da bi nakon toga napravila slijepi otisak na bijelom kartonu i time dobila reljefnu površinu. Nakon toga dobivene reljefe premazuje crvenom bojom, zlatnim listićima i bijelom bojom. Koristi biblijske motive o životu Marije, a boja joj služi kao simbol patnje, svetosti i duhovnosti. Treba naglasiti da su premazi apstraktni tako da se realističan sadržaj podloge tek nazire ili čak ostaje sakriven.

Učenici pred djelima Gabriele Medvedove

Umjetnica iz Slovačke Gabriela Medvedova istražuje utjecaj svjetlosti na objekte u prirodi kao i na slikarska djela. Umjetnica nam je pokazala nekoliko svojih radova u različitim tehnikama. Na likovnoj koloniji u jednom malom austrijskom mjestu umjetnici iz Austrije, Slovačke i Poljske dobili su zadatak da jednu oronulu fasadu izmijene svatko na svoj način. Ona je izabrala jedan uzak prostor između fasade te kuće i sljedeće kuće u nizu. Krovovi kuća se skoro dodiruju te ostaje samo jedna mala traka slobodnog prostora kroz koju svjetlost može doprijeti do fasade stare kuće. Umjetnica istražuje kako se kroz različita razdoblja dana svjetlost na fasadi pomiče i mijenja. U svakom vremenskom periodu koji je izabrala umjetnica papirnatom trakom označava područje osvijetljene fasade i nakon toga slika po njoj fluorescentnom bojom. Tako dobiva različita polja koja noću izložena svjetlosti lampe upijaju svjetlost te kad se lampa ugasi, isijavaju drugu nijansu boje nego što je vidljiva pod dnevnim svjetlošću.

Učenici
s učite-
ljicom
Irenom
analizi-
raju sli-
ku

Izlaganje o radu Tome Hrgote
i tehnici ulje na platnu

Na slici: razgovor s Patrizijom Bigarella

Sljedeće radove radila je klasičnoj slikarskoj tehnici akrilika i fluorescentnih boja i opet je dobila različitu varijantu slike pod dnevnim svjetlom i bez prisustva svjetlosti.

Učenička radionica

Nakon razgovora s umjetnicima učenici su sudjelovali u radionici izrade likovnih uradaka tako da su kao materijal upotrijebili plastične vrećice svih vrsta. Iz prepeglanih vrećica izrezivali su dijelove i kolažirali slike koje su opet prepeglali kako bi se sve spojilo u jednu cjelinu.

Mirjana Konta
učiteljica LK

FOTO:
A. Rotar

Pred Augustovim hramom

Instalacija u Augustovom hramu

Likovni kritičari daju svoj sud

Arheološki muzej i susret s Mattiasom

U Muzeju suvremene umjetnosti

25. siječnja 2013. održana je po osmi put u Hrvatskoj Noć muzeja povodom koje su diljem zemlje muzeji otvoreni od 16,00 do 1,00 sat poslije ponoći, a ulaz je besplatan. U Puli su u sklopu ove manifestacije bile postavljene izložbe u Arheološkom muzeju Istre, Augustovom hramu, Muzejsko-galerijskom prostoru Sveta srca, Amfiteatru, Povijesnom i pomorskom muzeju Istre, Sveučilišnoj knjižnici i Muzeju suvremene umjetnosti Istre.

Učenici osmih razreda koji su se odazvali pozivu u pratnji učiteljica Danijele Lončarić, Natalije Zoričić i Tine Ribić posjetili su Arheološki muzej Istre, Izložbu crteža Pietra Nobilea u Galeriji Sveta srca, Izložbu Tajna groba autorice Kristine Mihovilić u Augustovom hramu, te Muzej suvremene umjetnosti Istre. U šetnji gradom na Trgu sv. Tome pogledali su video projekciju „Bez naziva“ autora Alena Floričića na zvoniku katedrale.

Noć muzeja svake godine privlači sve veći broj posjetitelja svojim bogatim programima, a nama je to bila prilika za zabavu, druženje, noćnu šetnju gradom i razgledavanje muzejskih postava – spoj ugodnog i korisnog.

U Arheološkom muzeju susrećemo i učiteljicu Ružicu

Pozdrav za kraj šetnje kroz noć

Medulinski maketari

Od 25. siječnja do 1. veljače 2013.g. u Medulinskoj loži održana je druga samostalna izložba vojnih maketa i oznaka čiji su autori Sandi Siljan i Moreno Kirac. Posjetili smo zanimljivu izložbu te se i sami uvjerali u njihovu vještinu izrade vojnih maketa. Ovim su se hobbijem počeli baviti prije desetak godina. Uz makete izložena su bila vojna odličja, uniforme, amblemi i ordeni. Zbirka svake godine postaje sve bogatija, što dobiveno razmjenom što kupljeno. Želimo im još mnogo uspješnih izložbi.

Franziska Krivičić, 6.a

Obilježavanje 55. godišnjice Turističkog društva Medulin

Uz dobru suradnju roditelja, učenika i učitelja uspjeh je siguran

Prijateljice iz 5.a i 5.b

Sestrinski zagrljaj

4.b i učiteljica Dolores

Čelni ljudi općine i škole

Turisti u Medulinu

Turistička zajednica Općine Medulin obilježila je 55. godišnjicu Turističkog društva osnovanog 1958.g. Učenici naše škole pridružili su se toj obljetnici i priredili izložbu likovnih radova na temu Turisti u mom mjestu u prostoru Društvenog doma. U svojim radovima iznijeli su svoja promišljanja o turizmu koji je jedna od najznačajnijih djelatnosti ovoga kraja, a razvija se još od početka 20.st. Obilježavanje ovog jubileja pokrenuto je na inicijativu Vladislava Lorencina, jednog od osnivača Turističkog društva. Likovni radovi naših učenika nakon završetka izložbe poklonjeni su Dječjem odjelu Opće bolnice u Puli.

Učitelji naših učitelja

Povodom Svjetskog dana učitelja 5. listopada porazgovarali smo s našim učiteljima o njihovim učiteljima, djetinjstvu i školovanju. Saznajte što su nam razotkrili o sebi.

Učiteljica matematike Dženana Svičarović

Koju ste osnovnu i srednju školu pohađali? Jesu li Vaši roditelji utjecali na Vaš izbor studija? Sjećate li se svoje prve velike simpatije ili ljubavnih intriga iz mladosti?

Pohađala sam Osnovnu školu braće Ribara u Tuzli. Škola mi je ostala u predivnom sjećanju. Nema ni jednog učitelja koji mi je bio najdraži, svi su bili jako dobri. Moja je škola bila jako dobro opremljena, imali smo dvoranu za tjelesni sa svlačionicom i tuševima, kinodvoranu, laboratorije za fiziku, kemiju i biologiju. Kasnije sam završila opću gimnaziju u Tuzli.

Moji su roditelji bili umjetnici. Nisam željela da moj život ovisi o drugima i o njihovom mišljenju i kritici, htjela sam biti s obadvije noge na zemlji. Stoga me takav život nije privukao. Moj je tata bio glumac, glumio je u filmovima i u kazalištu, a mama je bila sufler (ili šaptač) u kazalištu. Kao dijete svirala sam gitaru, išla sam od treće godine na balet i glumila u kazalištu, tako da znam što znači biti izložena tuđim mišljenjima. Moja me obitelj svakako podržavala u mojim izborima tijekom školovanja i studiranja.

Tijekom moga školovanja ljubavne intrige nisu uzburkale moje učenje i ponašanje. Imala sam jednu simpatiju godinama, zgodan ko Apolon. To je bila moja tiha patnja.

Na pitanje što mislim o osmašima odgovorila bih: neka se nitko ne naljuti, ali osmi razred mi je najdraži jer ih najduže poznajem. S njima najbolje surađujem jer smo se dovoljno dobro upoznali.

Barbara Božić, 8.b, Ema Vugrinec, 8.b

Završni dogovori i pregovori osmaša s učiteljem Sašom

Učitelj kemije Saša Lakić

Ispričajte nam svoja sjećanja na školovanje, svoje učitelje i profesore. Kakve uspomene nosite iz školskih dana? Što za Vas danas znači učiteljski poziv?

Osnovna škola mi je siva. Ne sjećam se svih događaja, a prijatelja samo nekih. Najviše se sjećam prvih ljubavi. Bio sam se zaljubio u curu koja se zvala Daria Matić i plesao sam s njom, bio sam fasciniran. Daria i ja na kraju nikad nismo bili skupa. Naša učiteljica je uvijek pogađala tko je u koga zaljubljen. Za mene nikad nije pogodila. Sjećam se da sam joj rekao DARIA! i izašao iz učionice istoga trena. Torba mi je ostala u razredu.

Učiteljica je moga prijatelja zvala Plavi Vrag, a mene Crni Vrag. Iako ne znam zašto vrag, uvijek sam bio dobar.

Ja kemiju nisam volio! Dvije učiteljice koje su mi bile najmrže bile su učiteljica iz kemije Stjepana Raguž i učiteljica iz engleskog koju nikad nisam čuo kako priča hrvatski. Stalno je pričala engleski, davala je brdo zadaće. Najbolji mi je bio učitelj informatike. Na njegovom satu nismo ništa radili.

Nakon srednje škole, kad sam studirao matematiku, otišao sam u Austriju i tamo sam vidio jednu divnu i krasnu plavu curu. S njom sam mogao komunicirati samo na engleskom jer je ona bila iz Finske.

Stjepana Raguž je bila stroga, davala je gomilu bliceva, svaki sat je nekoga pitala i nije marila ni za što, samo da znaš kemiju. Danas ju beskrajno cijenim i zahvalan sam njoj i učiteljici iz engleskog. Bio sam drugi na prijemnom na fakultetu.

Na pitanje što mislim o učenicima rekao bih da u svakom razredu ima divnih osoba, ima jako puno djece koja me nešto nauče. Meni je drago ući u razred jer se u razredu osjećam dobro. Ja istinski volim ovaj posao i mislim da učenici to primjećuju.

Marina Krnjaić, 8.b

Učiteljica tehničke kulture i informatike Hatka Adrović

Ispričajte nam kakvo je bilo vaše školovanje, koje ste predmete najviše voljeli i koje učitelje nosite u najljepšem sjećanju? Koliko godina radite u školi?

Pohađala sam OŠ Tone Peruško, a u srednju COUO Vladimira Bošca u Puli. Na studij koji sam odabrala potaknula me prijateljica koju zapravo taj studij nije interesirao, ja sam ju nagovarala i na kraju sama se upisala. Tehnička kultura me počela zanimati već u osnovnoj školi, u petom razredu. Tehnički i matematika su mi išli jako dobro, bila sam prva matematičarka i išla sam na dodatnu nastavu.

Omiljeni predmeti bili su mi: tehnički, povijest, matematika i hrvatski. Najomiljeniji su mi učitelji bili Nedjeljka Jelenković koja mi je predavala matematiku, Olga Heraković iz hrvatskoga i Biserka Rudan iz povijesti. Povijest mi se sviđala jer mi je predavala učiteljica koja je vrlo plastično objašnjavala povijesne pojave i činjenice, a pet minuta prije kraja sata svi bismo zajedno pjevali neku tada popularnu pjesmu (npr. Miše Kovača). Jedino nisam voljela glazbeni na kojem bi me učiteljica tjerala da sama pjevam pjesmu. U školi sam učila njemački jezik, a prije par godina sam u školi stranih jezika učila 4, 5 godina engleski jezik.

Kao učiteljica počela sam raditi 1986.g u Osnovnoj školi u Pazinu, a u OŠ dr. Mate Demarina počela sam raditi godinu dana poslije.

Dajana Vesić, 6.a

Učiteljica povijesti Morena Šarić

Kakve su Vaše uspomene na djetinjstvo, školovanje, prijatelje i učitelje? Koje biste najbolje osobine izdvojili kod današnjih osmaša?

Uvijek se rado prisjetim svoga školovanja. Bio je to jedan od najljepših perioda mog života. U razredu nas je bilo petnaestak. Svi smo bili jedna ekipa, uvijek si međusobno pomagali i vjerovali jedni u druge. Radovale su nas male stvari.

Svi su učitelji bili dobri, ali ako moram nekoga izdvojiti, onda bi to bila učiteljica povijesti Romana Paus koja mi je ujedno bila i razrednica. Voljeli smo njen smisao za humor. Bila je stroga, ali pravedna. Trudila se da nas usmjeri na pravi put, a za nas i naše probleme uvijek je nalazila vremena i imala strpljenja.

Voljela sam školu i bila sam osoba koja se trudila učiti redovito. Zato je bilo vremena za sve - i za učenje i za zabavu. Tijekom školovanja imala sam nesebičnu potporu svoje obitelji.

Na vaše pitanje što mislim o 8.b razredu rekla bih ovako: svaka je generacija na svoj način posebna i draga. Ono što bih kod ove generacije izdvojila su komunikativnost, smisao za humor, iskrenost, pravednost, zajedništvo i kreativnost.

Emma Vugrinec, 8.b

Od petšaša do osmaša s učiteljicom Morenom

Učiteljica hrvatskog jezika Tina Ribić

Koju ste osnovnu školu pohađali, kakvo je bilo vaše školovanje i koji su učitelji i profesori na Vas izvršili najveći utjecaj?

Imam jako lijepa sjećanja na osnovnu školu, na sve prijatelje i učitelje. Pohađala sam OŠ Neven Kirac, danas OŠ Šijana. Imali smo bezbrižno djetinjstvo, učitelji su se jako trudili i puno radili s nama, a prijateljstva iz tog doba traju i danas.

Posebno se sjećam učiteljice hrvatskog jezika Marije Lukić koja je bila blaga i popustljiva, barem sam je ja tako doživljavala. Imala je ugodan glas i mirno je objašnjavala gradivo. Najviše od svega voljela sam čitati pa su mi najomiljeniji bili sati književnosti. Iz srednje škole pamtim prof. Maricu Tomić koja je bila ozbiljna i stroga, vrlo zahtjevnica i nepopustljiva. Analiza književnog djela na njenim satima bila je detaljna do najmanjeg motiva, a sinteza potpuna do djela u cjelini pa i šire. S njom nije bilo šale. Iako sam upisala studij hrvatskog jezika samo zbog književnosti, misleći kako ću jednog dana putovati svijetom i pisati putopise, na fakultetu me prof. Karol Visinko zainteresirala za nastavu i metodiku predavanja. Njezin ogledni sat pamtim i danas kao primjer dinamične i kreativne nastave.

Mislim da su svi učitelji na neki način utjecali na mene, a najdraži su mi bili oni koji su znali motivirati i nadahnuti svoje učenike. Mogu reći da sad, kad razmišljam o njima, puno bolje razumijem svoje učitelje nego kad sam bila mlada.

Franziska Krivičić, 6.a

Kako da mali problemi ne postanu veliki Razgovor s pedagoginjom Dubravkom Kovačević

Što je medijacija i kako se ona provodi? Koji su njeni ciljevi? Koristi li nam i kako? Odgovore na ova pitanja potražili smo kod pedagoginje naše škole Dubravke Kovačević koja nas je spremno primila u svojoj kancelariji gdje se rješava najveći broj razmirica i sukoba među učenicima. Da do sukoba ne bi ni došlo, u našoj se školi provodi program prevencije nasilja, a kako napredujemo u tim vještinama, saznali smo u razgovoru s pedagoginjom.

Medijacija na djelu

CILJ JE POSTIĆI ZAJEDNIČKI DOGOVOR

1. Možete li nam objasniti značenje riječi medijacija?

Medijacija je proces mirenja između dvije strane koje imaju zajednički problem.

Provodi se razgovorom po posebnim pravilima. Ona znači posjedovanje, a u užem smislu mirenje. Cilj je postići zajednički dogovor o rješavanju zajedničkih problema, koristi se tako što svatko dobije nešto, odnosno problemi se rješavaju kompromisom. (Medijacija se danas koristi na i sudovima.)

2. Kada ste se i kako zainteresirali za ovu metodu rješavanja sukoba?

Zainteresirala sam se za medijaciju prošle godine, kada sam prošla školsku edukaciju i poseban seminar.

METODA DVA KORAKA

3. Na koji ste način provodili program medijacije u školi?

Prvi dio je bio upoznavanje učenika sa metodom „2 koraka“. Drugi korak kod pedagoga radi se medijacijom, to je bilo i prije nego što sam počela raditi. U ovoj školskoj godini ide prikaz medijacije na satu razrednog odjela.

4. Kako su to učenici prihvatili?

Učenici bi naradije izbjegli razgovor kod pedagoga kada je neki problem u pitanju. Još uvijek se sluti da je razgovor kod pedagoga kazna. Učenici uđu u strahu, a izađu zadovoljni.

5. Jesu li se rezultati pokazali dobrim? Primjećujete li pomake u boljoj suradnji učenika?

Mislim da su se svi rezultati pokazali dobrim. Svi učenici koji su bili na medijaciji osjećali su se zadovoljno. Učenici sami dolaze tražiti medijaciju.

NE ČINI DRUGIMA ONO ŠTO NE ŽELIŠ DA DRUGI ČINE TEBI

6. Je li ovaj program namijenjen i odraslima?

Namijenjen je i odraslima. Medijator ne nudi rješenje već pomaže da ga sami nađemo. Ja osobno mislim, da imam drugog medijatora u školi, sigurno bih mu se po potrebi obratila.

7. Što biste poručili našim učenicima - kako spriječiti da mali problemi ne postanu veliki ?

Dobro bi bilo da se svi držimo poslovice „Ne čini drugima ono što ne želiš da drugi čine tebi“. Ako do problema dođe, neka traže medijaciju.

Barbara Božić, Marina Krnjaić 8.b

Od makete do rakete

Učenik je 6.b razreda, nadaren za mnoge vještine oblikovanja, modeliranja, likovnog izražavanja, a i odličan je učenik, posebno dobar matematičar. Njegovi su nas različiti interesi i hobiji u kojima je podjednako uspješan potakli da ga zamolimo za razgovor za koji mu nije bilo teško odvojiti vrijeme. On je Alesandro Žužić.

1. Kada si se počeo baviti modelarstvom i izrađivati makete?

Počeo sam se baviti modelarstvom i izrađivanjem maketa u četvrtom razredu s deset godina, a u petom razredu aviomodelarstvom.

2. Što smatraš svojim najboljim radovima?

Vulkan od gipsa i avioni od laganog drva balza.

3. Koji su tvoji najveći uspjesi?

Na školskom natjecanju prošao sam ispit tehničkog jer sam imao dovoljan prosjek i otišao na Županijsko natjecanje gdje sam osvojio 2. mjesto. Na Državnom natjecanju netko mi je stao na avion pa je teško letio te sam zbog toga od njih dvadeset pet došao deseti.

4. Koje materijale koristiš i gdje ih nabavljaš?

Koristim balzu i šperploču raznih debljina. Ja ne nabavljam materijale nego ih nabavljaju ljudi u radionicama.

5. Koliko ti vremena treba za izradu jedne makete?

Ovisi o kojoj maketi. Za brod mi treba oko tri mjeseca, a za avion oko dva sata.

6. Koji su tvoji hobiji? Čime se u životu sve baviš?

Moji hobiji su izrađivanje maketa, izrada origamija, uređivanje prezentacija i izmišljanje novih riječi i slova. U životu se bavim taekvondo, brodomodelarstvom i matematikom.

7. Predstavi se u kratkim odgovorima:

Horoskopski znak: vaga

Najdraži film: Harry Potter i Pirati s Kariba

Najdraža knjiga: Enciklopedija

Crtani film: Krš i lom

Sport: Taekvodoo

Znanost: Matematika

Umjetnost: strip

Zanimanje kojim se želiš baviti u životu: učitelj matematike

Alesandru želimo još mnogo uspjeha u budućem radu!

Silvia Cukon,

Dajana Vesić,
6.a

Prostor u kojem umjetnost nastaje i živi

Medulin u Istri, a Istra u Medulinu

Istra Lazarić Toner i mladi novinari

U središtu Medulina nalazi se Studio Valeria koji smo posjetili s ciljem da upoznamo likovnu umjetnicu Istru Lazarić Toner. U ugodnom druženju porazgovarali smo o njenom radu, likovnim radionicama i podrijetlu njenog imena Istra koje, iako živimo u Istri, nismo ranije susreli. Razgledali smo izložbu radova članova Studija Valeria: slike, skulpture, nakit, a posebnu pažnju nam je privukla peć za pečenje stakla u kojoj većina ovih radova nastaje.

Kada ste se počeli baviti slikarstvom?

Slikarstvo me zanimalo još od djetinjstva. Sjećam se kad sam kao dijete maminom šminkom šarala po staklu. Moj prvi studij koji sam završila bio je povijest, umjetnost i filozofija u što su bile uključene različite humanističke znanstvene grane. Kasnije sam studirala psihologiju te završila doktorat o neuronauci. Predavala sam studentima na fakultetu. Nakon trideset godina zaposlenja odlučila sam studirati umjetnost jer me to oduvijek jako zanimalo. Fakultet za umjetnost Art dizajn završila sam u Velsu, u Velikoj Britaniji.

Vaše je ime rijetko i neobično. Možete li nam ispričati kako ste dobili ime Istra?

Moje mi se ime jako sviđa jer je neobično. Moji su roditelji protjerani s ovog područja te su otišli u Boku Kotorsku. Tamo sam se rodila, a moj djed je predložio da se zovem Istra i svi su se s tim složili. Kasnije sam u Medulinu obnovila obiteljsku kuću i uredila je kao atelje i galeriju. Ovdje održavamo likovne radionice i priređujemo izložbe. U Medulinu živi i moja majka. Dio godine provodim u Medulinu, a dio u Velikoj Britaniji.

Stakleni
privjesci
okružuju
i
luster

Ribe u
staklu

dr. Ivan
Zucco i
tekst
istarske
himne

Vi već neko vrijeme surađujete s našom školom. Kako je započela ta suradnja?

Moja suradnica je učiteljica Marija Papac, ona je aktivan član naše udruge, ima mnogo mašte i volje. Zajedno smo pokrenule niz aktivnosti te održale u Područnoj školi Banjole ove školske godine likovne radionice s učenicima. U svom radu koristimo reciklirane materijale u pretvaramo ih u mala umjetnička djela.

Istra Lazarić Toner poklonila je našoj školi vrijednu zbirku slika na staklu pod nazivom Bajke u staklu izrađeni tehnikom oslikanog pečenog stakla koje od ove školske godine krasi hodnik naše škole. Nadamo se i budućoj dobroj suradnji i zanimljivim radionicama s ovom zanimljivom umjetnicom.

Emma Vugrinec, 8.b

Terenska nastava u Nacionalnom parku Brijuni

17. listopada 2012.g. učenici sedmih razreda naše škole posjetili su Nacionalni park Brijuni. Na terenskoj nastavi pratili su ih njihovi učitelji: Miroslav Šop-Keber, Laura Privrat, Vesna Borzić i Natalija Zoričić. Ujutro su se autobusom uputili do Fažane, malog ribarskog mjesta, gdje ih je čekao brod za Brijune.

Po dolasku na Veliki Brijun provozali su se po safari parku u kojem su vidjeli mnogobrojne životinje: zebre, slona, antilope, magarce, boškarine, indijsko sveto govedo, nojeve, paunove... Prošetali su se do okamenjenih stopa dinosaura uz koje su vidjeli skulpturu dinosaura u prirodnoj veličini. Razgledali su zadivljujuću maslinu staru 1600 godina koja i dan danas daje plod. Posjetili su Prirodoslovni muzej s prepariranim životinjama koje su nekoć živjele na Brijunima, a bile su darivane Titu. Učenici su razgledali izložbu fotografija „Tito na Brijunima“ koja je bila jako zanimljiva jer prikazuje sve slavne osobe i državnike koji su posjećivali Brijune.

U 19. st. Brijune je kupio Austrijanac Paul Kupelwieser koji je došavši na otočje zatekao zapušteno i malarično područje. Uz pomoć doktora Roberta Kocha uspio je otočje osloboditi od malarije, bolesti koju su prenosili komarci. Na Brijunima se danas nalazi grob Kupelwieserove žene i njegovog sina Karla koji je nastojao nastaviti rad svog oca, ali mu je talijanska vlast to osporavala. Danas su Brijuni jedan od najposjećenijih hrvatskih nacionalnih parkova.

Terenska nastava učenicima se svidjela jer su na zanimljiv način mogli naučiti nešto novo i tako obogatiti znanje o svom zavičaju.

Paola Rosanda, 7.a

SVJEDOCI RIMSKE POVIJESTI

NETAKNUTA PRIRODA NACIONALNOG PARKA

Biljke kao hrana i kao lijek

Danas je bila u školi poli nas teta Milka Boljun. Govorila je ča su ili u staro vrime. Ujutro kad su se digli, pili su kafe od žita s mlikon. Za užinu su ili manis-tru s fažolon, faron, koromačen i fermentu-non. Za večeru su ili palentu s mlikon i sa zeljen. Sva hrana bi se zabilila s domaćin uljen. Nisu imali šoldi da kupe ribu i meso. Od voća su ili kunje, grojze i smokve.

*Lucija Lovrinov,
3.r. PO Ližnjan*

Istra

STOLJETNA MASLINA

MALI FOLKLORAŠI NA MEĐUNARODNOM
SKUPU DANI DR. MATE DEMARINA

Moji doživljaji s izleta

Išli smo na izlet po Istri. Kad smo krenuli, bilo je sunčano.

Na Učki bi bilo ljepše da nije bilo hladno i da staze nisu bile skliske. Hum i Roč su dva mala stara grada. S Motovuna smo vidjeli obližnja mjesta i to je bilo prekrasno. Spavali smo u lijepom hotelu u kojem je bila fina hrana i vesela zabava u sobi.

Posjetili smo Eufrazijevu baziliku i crkvu svete Eufemije. Obje crkve su mi se sviđale. Dijana, naš vodič, pričala nam je legende svih mjesta koje smo obišli. Bilo mi je lijepo slušati. Posjetili smo Zvezdarnicu u Tićanu gdje smo nešto naučili i dotakli prave meteore.

Izlet po Istri bio je vrlo zabavan i vrlo poučan.

Filipa Pušić, 4.a

Il mio paese

Ho dieci anni. Io vivo a Medulin (Medolino). Il mio paese è in Croazia. La Croazia è in Europa.

Medolino è sul mare. Il mare è blu, bello e profondo. A Medolino c'è la chiesa con due campanili. In estate ci sono molti turisti. Io posso parlare con i turisti. Perché?! Perché a scuola studio le lingue: croata, tedesca, italiana e inglese. *Antonio Lazarić, V.a*

Bura i Jugo

Jednoga dana u obitelji Vjetrović dogodila se svađa između brata i sestre, Juga i Bure. Bura je trebala krenuti na prvo putovanje, a Jugo je htio ići sa sestrom. No, oni ne mogu nikako zajedno putovati jer Bura je hladna i nepredvidljiva, a Jugo topao i obziran.

Stoga se Bura noću iskrala i krenula na put, a tužni Jugo u potragu za njom. Ipak ju je sustigao. Tvrdoglava Bura bila je zbog toga ljuta i sve je bacala što joj je došlo pod ruku. Jugo je na to počeo plakati kišne suze i preklinjati ju da ostane uz nju. Bura se borila ostati hladna i jaka, ali nije uspjela odoljeti bratovoj toplini.

Smirila se i zaspala u bratovim sivim oblacima.

Eldar Fazlić, 4.b

Monolog drveta

Zdravo djeco!

Kao što vidite ja sam ono crno drvo koje stoji u jesenjem vrtu i sada ću vam ispričati jednu svoju priču. Dok je bilo ljeto, bio sam sretniji nego ikada.

Sviđalo mi se zeleno odijelo koje sam tada nosio i kako su žute i crvene ptice cvrkutale na mojim granama. Bili su to moji najbolji dani sve dok nije stigla jesen. Moja radost je nestala. Ptice više nisu cvrkutale i nisam imao više svoju prekrasnu zelenu krošnjju, bio sam samo golo i usamljeno drvo. Najgore sam se osjećao kad je neprestano pljuštala kiša. Nije mi bilo ni najmanje ugodno.

No, sve te dane promatrao me jedan dječak. Sažalio se jer je vidio kako sam tužan i usamljen te je dotrčao do mene. Sjeo je na moju granu i zapjevao. Osjećao sam se divno! Nitko nikada nije napravio tako nešto lijepo za mene. Dječak me, nakon pjesme, ohrabrio i govorio da odem spavati jer će me kad se probudim čekati iznenađenje koje će me ponovno učiniti sretnim. Jako sam se veselio tome i bio ushićen. Mirno sam zaspao.

I zaista, dječak je govorio istinu. Kad sam otvorio oči, izgledao sam isto kao i prije sa svojom zelenom krošnjjom, ča i ljepši. Zato, zapamtite, djeco, kad ste tužni i usamljeni, tu blizu vas ima uvijek neka dobra osoba koja bi vam rado htjela pomoći. Samo joj dopustite da vam priđe.

Enia Kirac, 4.b

Vjetrovita priča

U jednoj lijepoj zemlji oduvijek je puhao hladan i suh vjetar kojega su zvali Bura. Ona je jako snažan vjetar, od nje i oblaci bježe.

Jednoga dana Bura je bila jako raspoložena za igru pa je puhala najjače što može. Zbog toga je ljudima napravila puno problema. Srušila je stabla, porazbacala krovove, čak ni automobili nisu mogli voziti. Toliko su se ljudi naljutili na razigranu Buru da je ona postala tužna i odlučila krenuti na put oko svijeta.

Stigla je do Afrike, ali tamo je bilo prevruće za nju. U Indiji je previše padala kiša. Na Novom Zelandu je bilo puno vulkana, u Brazilu puno komaraca, a na Sjevernom polu prehladno. Bura se zaželjela svoje lijepe zemlje i odlučila se vratiti kući. Obećala je samoj sebi da više neće onako nekontrolirano puhati.

Kada se vratila kući, sve je bilo prekriveno kišnim oblacima, rijeke su bile nabujale, ceste su bile blatnjave, a ljudi loše raspoloženi. Bura je bila sretna kada je čula da je nedostajala ljudima.

Od sreće je počela jako puhati i rastjerala je sve oblake i kišu, a vjetar Jugo, koji se htio udomiti, pobjegao je prko mora. Ljudi su bili zahvalni buri što se vratila i donijela Sunce sa sobom.

Mark Miota, 4.b

LUKA KIRAC, 7b

IVAN VLAČIĆ, 4a

Čudesna livada

Bilo je ljetno vrijeme. Potraga za šparugama dovela me do jedne livade. Ostao sam u trenu bez daha. Ta je livada bila prepuna cvijeća i voćaka. Zlatne jabuke koje su zapravo bile žute, kristalne visibabe, zapravo bijele kao snijeg, orah kao bakar, a zapravo smeđ kao čokolada. Na livadi su izrasli tulipani kao crveni kaleži, tako crveni kao divlje jagode.

Bila je to čarobna livada. Zaželio sam živjeti na toj livadi i brinuti se o njoj kao o djetetu. Bila je to čudesna livada.

Amel Hasanović, 6.a

Čarobna šuma

Postoji jedna šuma,... čarobna šuma. Ona je sasvim obična sa svih strana gledana, ali kad uđete u nju, osjetite neku živost kao kad ste opijeni srećom, mladošću, snagom i životom, samo jače. Ljudi to pripisuju svježem zraku.

Kada se spustite s planine i naiđete na neku spilju te slijedite potok koji izvire iz nje, dođete do jezera, srca šume iz kojeg izvire sva ta živost. U to se jezerce ulijeva potok.

Jezero je bistro kao staklo, čak i bistrije, a zasigurno i mirno kao ono. Uokolo jezera je livada na kojoj sunce grije, ali ne prejako, pada kiša, ali tek da osvježi zrak i okrijepi travu, puše vjetar, ali tek da donese svježinu.

Oko livade rastu stabla: jela, bor, smreka, hrast, badem, lješnjak... Među stablima rastu maline, borovnice i šumske jagode, samo što su plodovi veći nego obično.

Ljeti je isto kao i u proljeće, sve još zelenije i sočnije. Ujesen je tu sve drukčije nego inače, plodovi prestaju rasti, drveće ne odbacuje lišće nego se ono samo pozlati. Zimi je potok površinski zaleđen, kao i jezero, ali ispod leda potok teče, a jezero nije zaleđeno do dna, tako da jezero izgleda kao prolaz između svjetova. Cvijeće posrebrni, kao i lišće i debla, tako da je tlo bijelo i puno sitnih kristala.

Ta je šuma zaista čarobna, tako da onaj tko je poželi vidjeti i uživati u njoj, ali ne i okoristiti se njome, može ponovno doći u nju ako to doista poželi.

Anton Rosanda, 6.a

LUKA, KOLJEVIĆ,
2.r. PŠ Banjole

NIKA
AGOSTELLI

FILIPA PUŠIĆ,
4.a

FILIP PROŠIĆ, 6.a

DAVID VESIĆ, 3.r. PO Šišan

ROMANA BAJRIĆ, 4.a

Šetnja snovima

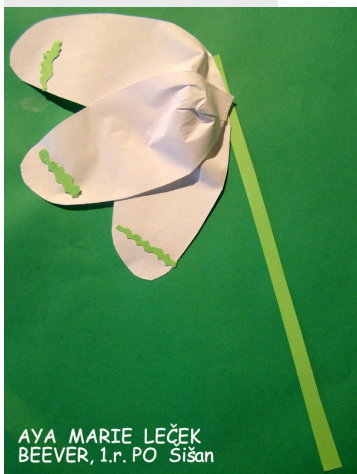
Visoko drveće dostiže oblake, meke i svježije poput majčine tek oprane jastučnice. Drveće je od sniježnobijeloga zlata sa lišćem najčišćeg smaragda. Hladna spilja, tihi zidovi sive ravnodušnosti.

Stigoh do čistoga izvora i prvo pomislih: „Tekuće srebro, svima život donosi...“ Moje oči opaziše najboljeg poznavatelja ove mistične šume, mladog orla koji hrabro pliva prostranim nebeskim morem.

Kako se podne približavalo, izronio je u travi laskajući cvijet nedostižnih latica. U središtu šume, drevni mudrac, stari hrast, na vrhu strmoga brijega, usred usnulog proplanka. Noć stizaše, danje svjetlo nestade, blijedoplava svjetlost obasja šumu.

Dok sam ležao na livadi i polako tonuo u snove, a samo me blago plavetnilo držalo budnim, razmišljao sam o ovom mjestu, o svemu što sam vidio i što se zbilo, a možda i nije, o mjestu nepostojećem, a opet ovdje....

Marin Cvitić, 6.a

AYA MARIE LEČEK
BEEVER, 1.r. PO Šišan

Cvate proljeće

Cvatu, pupaju, listaju, mirišu,
to se, djeco, cvjezići dižu.
Livade, šume, dvorišta u cvatu,
vesele djecu, mamu i tatu.
Draga djeco, morate znati
visibabe se ne smiju brati.
Njima bi glavica bila tužna,
bez njih livada bi ostala pusta i ružna.
Čuvajmo ih da sretno glavicu dižu
i javljaju da proljetni dani stižu.

Maria Elena Škare, 3.b

VITA RAFFAELLI, 4.a

Proljeće

Došlo je proljeće,
Došlo je proljeće!
Ptice počinju cvrkutati.
Duga će se tada stvoriti
svoje boje pokazati.

Proljeće je došlo,
proljeće je došlo!
Cvatu visibabe,
ljubičice, šafrani.
Trava se zeleni!

Pčela na cvijeće,
a medo na med kreće.

Došlo je proljeće,
došlo je proljeće!

Nolan Ilišić, 3.b

Proljeće je pronašlo rimu

Visibaba je nagnula glavicu
I pozdravlja zelenu travicu.
Ljubica iz trave maše,
Proljetno sunce joj paše.
Medo je iz brloga izašao
I u šumi medvjedicu pronašao.
Lastavica se vratila s juga,
Zima joj je bila jako duga.
Proljeće je pronašlo rimu
I veselo pozdravlja zimu.

Matija Kostešić, 2.r. PŠ Banjole

IVAN GRGOROVIĆ, 4.a

Zdravo nebo

Jedno je nebo tužno,
Oko njega sve je ružno.
Danas je nebo ozdravilo,
U Banjolama sve je svanulo.

Antonio Pereša, 4. R. PŠ Banjole

Boškarin

U lipemu dolu
poli modroga mora,
boškarin spi.

Budi se, lipi moj, spiš
već uru, dvi...
Boškarin i dalje spi.

Budi se, lipi moj, spiš
deć dan, dva...
Boškarin i dalje spi.

Srce ne dela. Duša ne teče.
Boškarin se zbuditi više neće.
Laura Črnac, 6.a

EMANUELA
LEKAJ, 4.b

Kosić

Svako jutro u moj vrtić
dojde po lišću čeptrkat kosić –
lipi moj črni tić.

Časkom mu viri žuti kljunić,
časkom črni repić.

Cvrkuće mi moj lipi tić
sve dok ga iz vrtlića ne stira
- moj nonić.

Dajana Vesić, 6.a

LEONARDA LLESHAJ, 2.r.

HAIKU

Zvijezda sjaji
na tamnom nebu
kao zlatno sunce.

Ivana Morina, 5.a

Modri val ide
i nikako da stane.
Već ga nema!

Sara Periša, 5.a

Proljetno cvijeće
na prostranoj livadi
blista na suncu.

Anton Pulić, 5.a

Cvjetni pupoljak
pomalo se širi.
Raste visoko.

Nina Katarin, 5.a

LIVIA POLDRUGO,
1.r. PS Banjole

Oblaci tonu
iza plavog mora.
Nestaju u dubini.

Stefano Dadić, 5.a

Leptir maleni.
Sleti na moju ruku
pa odleti.

Klara Pasković, 5.a

Gledaj, tamo su
oblaci u daljini
poput pamuka.

Luanna Počerek, 5.a

Zima

Kada dođe zima nama,
došulja se kao prava dama.

Nitko i ne skuži
da je došla već,
samo zamijetimo mraz na ruži
i odmah potpalimo peč.

Kad prospe ledenu kišu
i razbaca prvi led,
grane se lomljivo njišu,
na počinak sprema se medo sijed.

Snijeg sva djeca vole.
Svatko svoje sanjke ima.
Majke da ih puste na snijeg mole,
ništa njima ne može zima.

Erna Kuralić, 5.b

MARKO VODOPIJA, 2.r. PS Banjole

ROBERTA ANDREJA,
8.a

Zima

Tako lijepa, tako snježna,
lepršavim pahuljama tako nježna.
Studena dok potok i rijeke mrzne,
obraze, uši i nosić smrzne.
Zimski vjetar šešire nosi,
inje na krovove i mraz na livade donosi.

Zima je takva,
studena, hladna,
tako lijepa, tako snježna,
lepršavim pahuljama tako nježna.

Ivana Morina, 5.a

MILANA ŠIKLJAN, 4.b

TEA
TOVIĆ,
4.b

MARTIN
LLESHSAJ,
4.b

MATEO TROMBA, 2.r. PO Šišan

Bijeli Božić

Taj blagdan lijepi,
od sreće se zabijeli,
dušu razveseli
i tiho ti veli:
Pogledaj kroz prozor,
dolina se bijeli.

Laura Črnac, 6.a

Božić

Smisao Božića je
dobiti dar,
pa da srce se smije
i na dar
koji je čarapa par.

Anton Rosanda, 6.a

JANA BLAŠKOVIĆ,
1.r. PS Banjole

VALENTINA SILABI,
3.a

Odori nonine kužine

Odor moga ditinjstva torna me vajak u vrime poli moje none. Zbudila bin se u noninoj velikoj postelji, spod velike teple koltre. U špacheru je gorija oganj, a vani je puga niki ledeni vitar. Zbudija bi me poznati glas moje none, odor friško pečenega kruha i nonine divke. Divka je nonino kafe posebnega odora. Ma to ni vero kafe jer bi nona smišala divku i kafe, da ne bude kafe prejako.

Jopet čujen nonu kako me pomalo budi i pita san li se naspala. Bilo kafe i friško pečen kruh moje none se ne more zabiti. Kruh pečen u špacheru na drva ima van poseban gušt. Nanke jena maki na ka sama misi i peče kruh ne more tako ništo načiniti. A pena da provate krumpir ča ga speče moja nona.

Forsi van je to smično, ali to su van posebni gušti i ti se odori zapoštaju za cija život.

Svaki ti odor me torniva u lippe dane poli moje stare none.

Paola Rosanda, 7.a

ELENA GRAKALIĆ, 4.b

NOA ŠURLAN,
4.b

Moj dida

Moj se dida dan-danas nije puno promijenio. Kada je preminula moja baka, bio je tužan, ali nije se dao, nije ostao povučen u kući po cijele dane tugujući, već ga usrećuje marljivo raditi s unucima na farmi.

Didu je oduvijek bio omiljen u selu baš zbog toga jer voli pomagati bez prigovora. On nije iz Medulina pa ga posjećujemo svake godine u njegovom rodnom selu na Čičariji. Tamo obnavljamo kuću staru sto i pedeset godina pa i prenoćimo.

Didu je poznat i po ovčjem mlijeku i sirevima. Svi ih vole jesti baš zbog te posebne arome, osim mene. Ja, nažalost, ne volim sir. (Ponekad pomislim kad bi bar dida proizvodio čokoladu!) Moj dida od ovaca ne dobiva samo mlijeko, već i fino meso. To nije ono zpakirano meso iz trgovine bez okusa, već je sočno, prirodno i zdravo.

Osim što je marljiv radnik, mog didu krasi i kulinarske sposobnosti koj je prenio na moga tatu. No, moram priznati da mi je najdraže kad idem s njim u trgovinu jer uvijek mogu dobiti nešto po želji.

On je pun mudrosti i stalno me podučava da treba biti marljiv, sposoban i pravedan u životu. Za sve ove godine provedene s njim shvatila sam da moj djed može biti bilo kakav, ali najvažnije je da je on meni živ i zdrav.

Laura Črnac, 6.a

ENIA KIRAC,
4.b

DINO MILIĆ, 4.b

Mima i Čeće

Moj pranono i pranona su se zvali Maria i Cezare, ma ja san hi zvala Mima i Čeće. Rodili su se u malen, lipen mistu Letajcu blizu Labina.

Moja pranona bi svaki dan pošla u butigu kupiti kruh, mliko i sve ča joj triba, ma nikad ni zabila mene i moga brata, da ima i zadnje šolde u takuinu. Svaki misec bi moj pranono dobija talijansku penziju pa bimo mi dobili od nje ga po dvisto kun. Kada san pošla u školu, jedino bi moja pranona sa mnom hodila i tornivala se po mene. Mima i Čeće su mene i moga brata navadili igrati škope, trešete i briškulu. Jenega dana po mene je došla mati i rekla mi da je pranona umrla. Jako san plakala. Drugoga drugoga dva milijara i sedme ona je pokopana na cimitru u Puli. Malo pokle nje umra je i moj pranona Čeće. Zgubila san hi jako brzo.

Moj paranono Čeće vajka je govori-ja da stari ljudi ki gredu u onu šuškvu bolnicu tamo i umru. On to ni stija i umra je u svojoj hiži, na svojoj fotelji.

Mima i Čeće, nikad vas neću zabiti i vajka ću pensati na vas.

Manuela Stupar, 7.a

RENATA BURŠIĆ,
4.a

Moj brat i moja sestra

Moj brat Luka i moja sestra Lena su nešto najbolje što mi se u životu desilo. Bez njih bilo bi mi dosadno i pusto.

Luka je godinu dana mlađi od mene. On me uvijek može ohrabriti, potpora mi je u svemu, a kada sam tužna, pokušava me nasmijati. U tome i uspije. On je dobar prema svima, pažljiv je i uvijek pomaže. Kada mu kažem nešto jako ružno ili ga udarim, u isto trenutku požalim jer znam koliko mi stvarno znači. On je moj brat i moj prijatelj.

Moja mala sestra Lena ima jednu i pol godinu. Stalno me nasmijava svojim nepodopštinama. Ona je kao veliki magnet koji spaja cijelu obitelj. Dok je još nije bilo, Luka i ja imali smo svaki svoje društvo i nismo se previše zajedno družili. Kad se ona rodila, svi smo se oko nje okupili i spojili se.

Volim ih jer su najveća vrijednost koju imam.

Ana Pajić, 7.a

Moja baka se zove Lidija. Ona mi stalno kupuje stripove. Jako je volim, najviše na cijelom svijetu. Kad bi mi završila škola, ona bi svaki put došla po mene. Uvijek kad se ozlijedim, ona bi me ušuškala.

Lara Miota, 2.r.

Moja baka

LEA MANDIĆ, 7.b

Moja baka se zove Nela. Ima smeđu kosu. U penziji je, ali radi puno za mene. Čuva me kada mama i tata rade. Idemo u šetnje, beremo cvijeće, igramo Čovječe, ne ljuti se. Želim joj puno sreće i zdravlja.

Katia Naumović, 2.r.

VANJA PASKOVIĆ, 3.a

ENNI GALANT, 7.b

Moja baka je jako dobra jer nam daje slatkiše. Ima puno godina. Ne smeta mi što se ne slažemo oko toga što ću obući. Volim ju najviše na svijetu. Promijenila mi je život. Dala mi je ljubav.

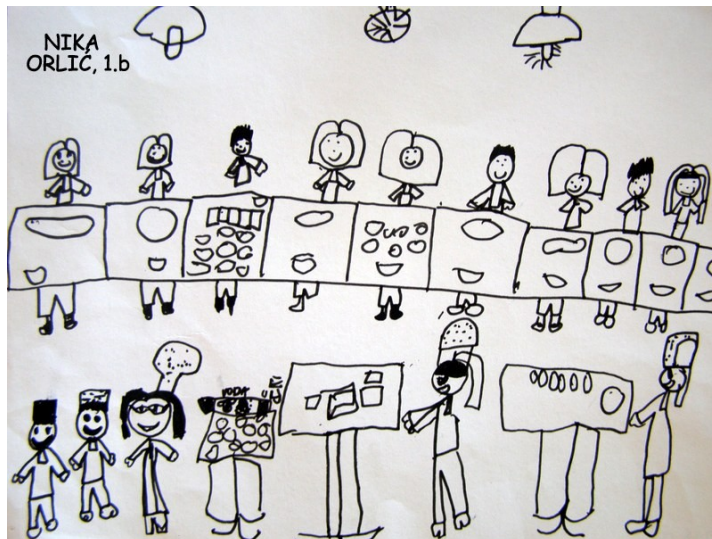
Erna Savić, 2.r.

Moja nona je jako dobra. Kada sam bolestan, ona me pazi. Kada mi nešto treba, ona mi to pomogne naći. Kada odlazim na put, oboje plačemo. Nona Anita, volim te jako!

Raul Antelli, 2.r.

LUKA MENIČANIN, 1.b

NIKA ORLIĆ, 1.b

MARTA VLAHOVIĆ, 6.b

Posvećeno tatama

Moj tata je jako dobar. Kad sam bila bolesna, on mi je pomagao.

Zove se Damir. Nosi lijepu odjeću. Visok je i veseo. Dobrodušan je. Brine za mene. Šef je na brodu u Uljaniku. Kupuje mi puno stvari. Jako ga volim. Našu ljubav nitko ne može uništiti.

Lara Poropat, 2.r.

Moj tata ima kratku, smeđu kosu. Ne vodi veliku brigu o frizuri. Ima krupne zelenoplave oči. Nema klempave uši. Iako si je davno dao probušiti uši, ne nosi naušnice. Također, nema ni prćast nos, već ravan. Lice mu je jajastog oblika i ima lijep ten. Usne su mu blijede. Visok je i vitak. Iako ima 41 godinu, izgleda vrlo mlado. Jako je jak i ima velike mišiće. Ima duge ruke i duge noge, zato je nekada trenirao košarku. Zadnjih trideset pet godina trenira nogomet. Najviše voli odijevati trenerku. Od obuće najviše nosi svoje nove Pume. Kad je zima, njemu kao da je ljeto – uvijek nosi majicu kratkih rukava.

Dobar je, smiješan i, iako je odrastao čovjek, voli se družiti sa svojim prijateljima. On je najbolji tata na svijetu. Radi kao zavarivač u Brodogradilištu Uljanik. Iako većina ljudi ne voli svoj posao, on svoj posao obožava.

Tata i ja imamo jako dobar odnos. On često kaže: „Ja sam na tebe jako ponosan.“ On mene ne zove niti Ana, niti Marija, niti Ana-Marija, on mene zove Zlatokosa. Kod nas u obitelji je ovako: moj brat Antonio je „mamin sin“, a ja sam „tatina kći“.

Iako sam to već napisala, ponovit ću na kraju opet: on je najbolji tata na svijetu.

Ana-Marija Babić, 5.b

Moj tata je Stiven. On ima smeđu kosu i grbu na nosu. Ja volim s njim igrati šah. Moj tata je najbolji tata na svijetu.

*Kristijan Pavlović,
1.r. PO Ližnjan*

Moj tata se zove Željko. Dobar je. Ima jako dobro srce. Blag je i velikodušan. Jako ga volim. Moj tata ima trideset i devet godina.

Erna Savić, 2.r.

PATRICIA ČUBIĆ, 3.b

Moj tata se zove Vladimir, a zovu ga Vlado. On radi u Uljaniku. Radi komade motora. Tata mi je napravio ljuljačku. Jako je dobar. Ja ga volim.

Katia Kirac, 2.r.

FRAN KUČIŠ, 4.r. PŠ Banjole

EMA IVETIĆ, 4.b

IVONA PERIŠA, 7.a

MATTEO ŽUBRINIĆ, 7.a

MATEO SKOKO, 7.a

ŠIMUN ANDELIĆ, 8.a

Intonacija

Petak je. Najbolji dan! Ne moram u školu sve do ponedjeljka i mogu se igrati sa svojim prijateljima. Naše igranje poremete moji roditelji čim se vrate s posla.

Mama već s vrata umiljatim glasom počinje dozivati moje ime: Maaaark! I tu ne prestaje priča. Odmah me počinje nježnim glasom ispitivati: "Kako je bilo u školi, jesi li dobio koju ocjenu, što imaš za zadaću?" A zatim ozbiljnim glasom: „Jesi li pojeo cijelu marendu?“ Nasmijala se kad je čula da za domaću zadaću moram napisati sastav o intonaciji. Veselo mi je odgovorila: „To ne bi trebalo biti teško, i počni pisati što prije da se moja intonacija ne promijeni.“

Ali, lako je za mamu. Tu je i tata. Intonacija se kod njega može brzo promijeniti od mijauka male mace do lavlje rike. I tata se nasmijao na temu sastava i rekao: „Baš me zanima što ćeš napisati.“

Obično subotom pišem zadaću, ali ove subote sam se baš želio igrati. Mama je mirnim glasom rekla: "Savjetujem ti da svoje obaveze riješiš danas pa si miran." Naravno nisam ju poslušao.

Nedjelja je, a meni se i dalje nije dalo pisati zadaću. Mamino dozivanje moga imena počelo se polako mijenjati. U početku je moje ime izgovarala mirno i dugačko: Maaaark! Zatim je moje ime postajalo sve kraće i glasnije da bi na kraju zvučalo kao zvuk prigušene sirene: MARK! Mama je bila sad ljuta.

Ne znam kako bi se to natezanje s mamom nastavilo da tata nije došao do mene i hladnim me glasom upitao: „Jesi li napisao zadaću?“ Nije vikao, ali njegov pogled bio je glasniji od cijele mamine vike. Odmah sam se primio posla. Čak mi je i mašta proradila. Nije bilo nikakvih problema.

Čudna je ta intonacija kod mojih roditelja. Kod mame je tako glasna, a tako je slabo čujem, dok se kod mog tate intonacija ponekad čuje jasno i glasno pa čak i ako ništa ne kaže.

Mark Miota, 4.b

Kad sam počela koturaljkati s dvije i pol godine, prva osoba koju sam tamo upoznala bio je moj trener Dado. On je pravi primjer za intonaciju.

Dok sam bila malena, treninzi nisu bili česti i sve smo radili kroz igru. Međutim, kako sam odrastala, treninzi su postali zahtjevniji i Dado je počeo mijenjati intonaciju. Bio je glasniji i ozbiljniji. Kada napravimo neku lijepu kombinaciju ili piruetu, Dado kaže mirnim glasom: "Bravo, vidiš da možeš!" No kada pogriješimo i nismo dovoljno usredotočeni na rad, njegova se intonacija mijenja pa zvuči otprilike ovako: "Nije dobro. Ponovi!" A kada ga uopće ne slušamo, znamo kakvu će intonaciju upotrijebiti. "IDEMO, PEDESET ČUČNJEVA!!!!"

No, Dado nije tako strašan, nego samo želi da postignemo najbolje rezultate i budemo uspješni.

Elena Grakalić, 4.b

Pisač

On umjetnik je pravi.
Osim za crtanje i pisanje,
ni za što više ne mari.
Život mu u uredima baš i nije lak,
Copy pa print,
pa odmah u šprint!
Na dan printa sto papira,
nikad nema mira.
Računalo mu je stalni frend,
XP stari, baš i ne prati trend.
Kad čuje CTRL i P,
poludi,
z odmorom žudi.
Toliko jada i toliko plača,
jada se poput hrđava mača.
Užasan dan!
Žice izvuče
da bi ušlo u san.

Laura Črnac, 6.a

Bolest

Danas ne mogu u školu
Jer sam popio sky
colu.
Boli me noga,
Bit će da je to od
smoga.
Nadajmo se da će biti bolje
poslije škole.

STEFANO DADIĆ, 5.a

Ivan Erlić, 4.r. PŠ Banjole

SAMIRA ŠABANI, 3.a

ROCCO ČOZA, 5.a

Zaljubljeni kompjuter (Nastavak pjesme Luke Paljetka)

Kad se struja pojavila,
priča se nastavila.
Dragi LX,
kakvih je to
slika miksa?
Vidim li ja to LCD, iPod i tablet?
Ne brini, draga, evo, brišem ih sve,
još samo da dawnloadam
neki program za vjenčanje...
Smiri se, LX, što je s FEJSOM
i tvojim prijateljicama u L.A.?
U Parizu.., a tek one u Beču?
E, kad je tako, draga, kupi svoje
programme
slike i pjesme,
stavljaj ih u vreću,
jer ja nikad Kim Kardashivan Iphone
dislajkati neću!

Dominik Vujić, 6.b

Utrka s vremenom

U našoj obitelji česta je pojava nedostatak vremena. Imamo ga jako malo, svi uvijek negdje žure, jednostavno - nitko nema vremena. Moj tata stalno putuje, čas je tu, a čas tamo, na drugom kraju svijeta. On je samo navečer doma. Također ima kombi koji ga vjernom prati kamo god krene. U njega krca sve i svašta, ali i kombiju je slobodno vrijeme prava rijetkost kao i mom tati.

Mama... Njoj je vrijeme glavni problem. Uvijek je u žurbi jer radi puno poslova i misli da ništa ne stiže, a u stvari sve stiže. (Nije ni čudo kad je kao mala bila atletičarka). Dakle, naučila je biti brza, brža i od samog vremena. Ali postoji tu i mana, a ta mana je – kad god ima vremena (fenomen se viđa dvaput do triput godišnje), ona se tu ne snađe. Iznenađena povlačenjem vječnog neprijatelja, ona ne zna što da radi jer nije navika na to. Tako da od slobodnog vremena napravi frku ili nešto što ima dovoljnu snagu da probudi vrijeme i borba opet počinje. Ali moja mama ima uvijek vremena za mene i zato sam jako sretan.

Moj pas Koki... njega možemo preskočiti jer on uvijek ima vremena.

A onda – veličanstveni ja. Ja kojeg vrijeme jedino pobjeđuje..., no ja se ne predajem. Škola, treninzi, učenje, zadaća, posjete, lektira (koju moram pročitati do prekосуtra) čine cjelinu koju teško stižem svladati. Vrijeme napada sa svih strana, tako da moram završiti ovaj sastavak odmah sad .

Eric Dorins, 6.a

Stiglo je novo doba, užurbano doba. Moj tata u novom dobu stalno ide u grad, na sastanak, na probu, na nogomet, na piće, u kupovinu, na utakmicu...i još ima vremena! To nije prirodno, a njega živcira, ali ne to što ima vremena, nego što stalno negdje žuri (a nigdje mu se u stvari ne žuri).

Moja mama juriša na vrijeme kao Spartanac na Perzijance, i naravno - izgubi. Sve si pokušava složiti kako bi imala vremena, ali to je unaprijed izgubljena bitka.

Moja sestra nigdje ne žuri, ona se drži one narodne izreke: Što možeš danas, ostavi za sutra. Tek kad mora to odraditi, žali se da nema vremena, ali onda pola toga ne napravi i svima dobro, dok ne dođu rezultati. Ona se stalno igra... Recimo, sad treba pisati lekturu (koju piše dva tjedna), ali ona se igra... Tako je bilo i s prošlom lekturom, pa je na brzinu prepisala s interneta, malo oblikovala i dobila – kec. Jedanput je glumila da je bolesna jer se htjela kući igrati, a tjedan nakon igrala se u školi, igrala, igrala i bila sretna, ali ne i učitelj iz vjeronauka na čiji sat nije došla.

Ja... ja sam ne kao ptica trkačica poput mog tate, niti Spartanac poput moje mame, ni kao moja sestra (što god ona bila) - ja sam DIPLOMAT. Ja lijepo balansiram vremenom – ono što je nevažno ne napravim, zadaću koju ne stignem napisati riješim u autobusu, svako toliko koju ne riješim, vješto izbjegavam krađu svog vremena, a sam ga ponekad ukradem za sebe.

Anton Rosanda, 6.a

Po pričama moga djeda do danas se puno toga promijenilo. Nekada su ljudi na posao išli pješke ili biciklom, a danas je to nezamislivo. Danas je život nezamisliv bez interneta, televizora i mobitela, dok su ljudi nekad više međusobno pričali i tako prenosili znanje, a udaljena komunikacija išla je preko pisama.

Nekad se koristila snaga vjetra za odlazak u ribolov i za pokretanje vjetrovnjaka kako bi se moglo samljeti žito. Danas za tu namjenu koristimo benzinske i dizel motore kao i električnu energiju za pokretanje različitih strojeva koji život čine ugodnijim i naprednijim.

Iako je život u staro doba bio opušteniji, sretan sam što živim u novom dobu.

Diego Demarin, 6.a

Kad svi moji planovi padnu u vodu...

Kad svi moji planovi padnu s kišom,
Pojedem puno čipsa krišom.
Kad zaželim šetnju i cvijeće,
Kiša kaže - neće, neće.

Znači da sam ljuta i ni sa kim ne razgovaram,
Legnem u krevet i pjesme stvaram,
Kad pogledam van i nestane struje,
Moje misli se raspadnu i bruje.

Kad se nebo naoblači,
Moja se priča u ormar povlači.
Tada nemam planove za niš,
Tada se povlačim u krevet kao miš.

Julia Juničić, 4.r. PŠ Banjole

DONNA BULIĆ,
3.r. PŠ Banjole

Ako si ti more, ja ću biti
vjetar koji te laganim dodirom
njiše.

Ako si ti rijeka, ja ću biti
šuma koja te tješi u svom za-
grlaju.

Ako si ti priča, ja ću biti
tvoj čitatelj koji će tvoje ri-
ječi nositi u srcu.

Ako si ti pjesma, ja ću biti
tvoja osnovna misao.

Lara Šebelja, 7.a

Ako si ti nebo, ja ću biti
tvoje sunce i tvoja kiša.

Ako si ti rijeka, ja ću biti
tvoja struja što te dalje nosi.

Ako si ti zvijezda, ja ću biti
mjesec što te uvijek gleda.

Ako si ti put, ja ću biti
tvoj vjerni putnik.

Mihovil Zec, 7.a

EMA VUGRINEC, 8.b

ORIGAMI SRCE ZA
VALENTINOVO, 5.aPATRIK BLAŠKOVIĆ,
3.r. PŠ Banjole

Ako si ti more, ja ću biti
pjena koja će se bijeljati na
pučini.

Ako si ti nebo, ja ću biti
oblak koji će te čuvati.

Ako si ti zvijezda, ja ću biti
tvoj sjaj koji se nikada neće
ugasiti.

Ako si ti priča, ja ću biti
tvoj pisac koji će te stalno
nadopunjavati.

Ana Božić, 7.a

LARA PLASTIĆ,
3.r. PŠ Banjole

ARLINDA LLESHAJ, 8.a

Sedam nezaboravnih dana u Austriji

Ove smo zime posjetili pobratimljenu općinu Pöls u Austriji i proveli tamo sedam nezaboravnih dana. Dok su ostali odlazili u školu, pisali ispite i domaće zadaće, mi smo skijali, klizali, kuglali... jednom riječju - uživali.

Za početak stali smo na skije

Neki su već iskusni skijaši

NEDJELJA

17.2.2013 u 8 sati okupili smo se pred Plodinama u Medulinu i krenuli prema Austriji. Kada smo stigli u Pöls, bili smo oduševljeni. Odmah smo se rasporedili po sobama i razgledali, te smo otišli zadužiti skijašku opremu i vratili se u hostel. Oko 18,30 otišli smo na večeru u njihov školski restoran (mjesto gdje se oni poslije škole okupljaju). Tamo je bio i gradonačelnik Pölsa i srdačno nas pozdravio te zaželio ugodan boravak u mjestu.

PONEDJELJAK

U 8 sati smo imali doručak, a nakon doručka u 9 sati otišli smo na stazu i tamo učili osnovne skijanja. Oko 16 sati vratili smo se u hostel, da se odmorimo i spremimo za večeru u školskom restoranu. Nakon večere otišli smo posjetiti njihov vatrogasni dom, pokazali su nam svu svoju opremu i odijela.

UTORAK

U 9 sati krenuli smo na jedno drugo veće skijalište Grebenzen. Tamo smo se zabavljali i skijali. Vratili smo se u hostel i spremili da idemo na kuglanje. Tamo smo se družili s djecom iz Pölsa, a večeru smo imali u McDonaldsu.

SRIJEDA

U srijedu smo otišli u terme, tamo smo bili od 9 do 16 sati. Onda smo se vratili u hostel. Nakon čaja i kolača u hostelu otišli smo u posjet rudniku srebra.

Spremni za utrku

Vrijeme je za predah

Odmor nakon napornog dana

Večernje druženje

Dvije učiteljice Vesne na ulazu u Tvornicu celuloze

ČETVRTAK

Nakon ukusnog doručka što su nam pripremili ljubazni domaćini krenuli smo na skijašku stazu Grebenzen. Nakon skijanja otišli smo ručati u obližnji restoran. U popodnevnim satima napustili smo skijalište i krenuli prema hostelu. Imali smo jedan sat za spremati se i krenuti pješice do lokalnog klizališta. Na klizalištu smo se zabavljali igrajući igre, koje su osmislila djeca iz Polsa. Bilo je lijepo klizati se na otvorenom klizalištu, no sve što je lijepo, kratko traje – tako i klizanje... desetak minuta nakon klizanja već smo bili u obližnjem restoranu gdje smo večerali. U hostel smo se vratili u ranim večernjim satima.

PETAK

U devet sati krećemo prema skijalištu gdje provodimo zadnje trenutke na skijama utrkujući se i boreći se za pehare. Nakon utrke išli smo na ručak u restoran smješten kod klizališta i krenuli smo dolje prema Red Bullu. Tu smo klizali i spuštali se niz padinu, no umorili smo se i otišli na večeru. Na večeri smo iznenađeni ugledali našeg načelnika općine koji je održao pozdravni govor. Bližila se noć i krenuli smo u hostel.

Proglašenje pobjednika

Nezaboravno zimovanje

SUBOTA

Došlo je i to jutro, drugačije od ostalih. Nismo se spremali za skijanje, već smo otišli do općine vratiti zaduženu opremu. Nakon toga posjetili smo lokalnu tvornicu celuloze gdje smo proučavali sve dijelove proizvodnje. Iz tvornice smo krenuli u restoran gdje nas je dočekala domaćica Monika. Ručali smo i krenuli u šoping centar gdje smo potrošili sve preostale eure koje smo imali. Vratili smo se u hostel i počeli pakirati za sutrašnji dan.

NEDJELJA

Probudili smo se, otišli u blagovaonicu hostela. U blagovaonici su nas dočekali naši ljubazni domaćini. Predali su nam lunch paket i poželjeli sretan put. Kad smo krenuli busom, naši domaćini mahali su nam u ritmu muzike za ples. Ovakvo putovanje se ne zaboravlja.

Majstori kuglanja

*Dolores Sorgarello,
Ema Vugrinec, 8. b*

Prvi susret sa školom

3. rujna 2012. g. u školskom je holu upriličen svečani doček za buduće prvašiče. Ravnateljica Bruna Kuharić Milovan pozdravila je buduće učenike i njihove roditelje poželjevši im dobar početak školske godine, uspješan rad i suradnju.

Učiteljice prvih razreda priredile su niz zabavnih igara u kojima su učenici pomagali Mišiću Prvašiću (učiteljica Dragica Dorić) da izgradi i uredi dom te da se se pripremi za školu. Svi su učenici sudjelovali u rješavanju zadataka podijeljeni u nekoliko skupina sa svojim budućim učiteljicama, a bodrili su ih i pljeskom nagrađivali roditelji i brojna publika.

Na kraju programa učenici su sa svojim učiteljicama zapjevali, zaplesali i zaslادili se slatkišima. Bio je to prvi susret sa školom koja treba biti mjesto druženja, učenja, suradnje i prijateljstva, a sudeći prema prvom danu u prvom razredu – učiteljice će se potruditi da tako i bude.

Prvašići

Dani kruha

Svake godine u mjesecu listopadu obilježavamo Dane zahvalnosti za plodove zemlje i Dane kruha kad posebnu pažnju posvećujemo značaju zdrave prehrane i učimo o starinskom načinu pripreme kruha.

Učenici prvih, drugog i trećih razreda naše škole 11. i 12. listopada posjetili su izložbu „Ki sit, ki lačan“ u Muzejsko - galerijskom prostoru Sveta Srca u Puli. Nakon što su razgledali izložbu o povijesti prehrane u Istri, krenuli su u Zajednicu Talijana Circolo gdje su sudjelovali u radionici izrade tijesta.

Dani kruha obilježeni su i u prostorima škole gdje su u svojim učionicama učenici mijesili kruh, a zatim ga ispekli u susjednoj pekari te na kraju pripremili izložbu kruha i peciva u školskom predvorju.

Biti dobar kao kruh

Mislim da nije lako biti dobar kao kruh. To ne mogu svi. Za mene to znači kada netko nekome pomaže u svemu. Kada je netko stalno dobar sa svima. Tko je dobar kao kruh, pomaže prijatelju u nevolji i uvijek je pravedan. Nikad ne laže i nikad se ne tuče. Poštuje starije i rado im pomaže. Pazi na mlađu djecu i ne gura ih. Čuva školsku imovinu, ne zagađuje okoliš i ne trga cvijeće.

Nije lako biti dobar kao kruh zato što ne možeš uvijek svima udovoljiti.

Katarina Silić, 4.b

Humanitarna akcija „Anđeli za njih“

Učenici naše škole priključili su se humanitarnoj akciji „Anđeli za njih“ izradom anđela u različitim likovnim tehnikama te su u prosincu sudjelovali na prodajnoj izložbi učeničkih radova koja je bila organizirana u trgovačkom centru Merkator u Puli. Akciju provodi Udruga Jak kao Jakov za pomoć djeci oboljeloj od malignih bolesti, a sav je prihod namijenjen obiteljima oboljele djece.

Učiteljica Marija uči prvašiče kako mijesiti pljukance

Prvašići čekaju s učiteljicom Irenom da se ispeku njihovi krušičići

Posjet grobu povodom rođendana
dr. Mate Demarina

Sjećanja i obljetnice

15. listopada 2012. delegacija naše škole predvođena ravnateljicom Brunom Kuharić-Milovan položila je cvijeće na grob dr. Mate Demarina (15. 10. 1899. – 25. 8. 2992.) na medulinskom groblju povodom njegova rođendana. Bio je to razlog da se ponovno prisjetimo ovog istaknutog istarskog pedagoga koji je rodom iz Medulina, a istaknuo se pedagoškim i znanstvenim radom i rodoljubnim idejama i po kome danas naša škola s ponosom nosi ime.

23. listopada obilježili smo 144 godina od rođenja Ivana Cukona (23.10. 1868. – 7. 10. 1928.) , autora istarske himne Krasna zemljo, Istro mila te ujedno obilježili stogodišnjicu nastanka himne.

Projekcija filma „Motvun mon amour“

16. 11. 2012.g. u prostorijama OŠ dr.Mate Demarina u organizaciji Kulturno-umjetničke udruge Studio Valeria i DKUS Mendula održana je projekcija dokumentarnog filma „Motovun mon amour“.

Film je prikazan 2011.g. na Motovunskom festivalu filma te na festivalima u Munchenu, Leipzigu, Trstu. Tema filma zasniva se na razgovoru o životu u Motovunu sa starosjediocima kao i došljacima iz države i svijeta. Film aktualizira problem suživota domaćeg stanovništva i stranaca te načine na koje grade zajednički život u malom, ali prelijepom Motovunu.

Nakon filma priređena je degustacija maslinovog ulja kojeg su napravili umjetnici i njihovi prijatelji. Pobjedničko ulje je publika odabrala „na slijepo“ uz zvuke tradicijskih glazbala DKUS Mendula. Pobjednici su bili Ramigio Gržinić i Marija Papac.

Istra Lazarić Toner najavljuje
projekciju filma

Nastup najmlađih svirača
Daniela i Matea

ZIMA U ŠIŠANU

Bila je duga, ali ne i dosadna...

Snijeg je zabijelio i naš pano

Male su meduze preplavile Šišan

Kad se male ruke slože...

Snjegovići su se veselili
s nama

Čuvali su nas dobri anđeli

Vrijedne mame izradile
su lampione i čizmice

Stari CD-ovi su nam
ukrasili božićno drveće

Prirredbe, zabave, čajanke

Novogodišnji ugođaj u školi

Nastup školskog zbora na novogodišnjoj prirredbi

Novogodišnje karaoke

Plesali su svi- i učenici i učitelji

Plesalo se na pozornici....

Ove školske godine zabave nije nedostajalo. Pored novogodišnje prirredbe, maškara i niz čajanki (u organizaciji poduzetnih osmašica, a njihov prihod sakupljen je za potrebe Crvenog križa) ne možemo reći da je škola samo učenje i rad.

Novogodišnja čajanka

Plesale su maškare....

Pobjednici iz 6.b

Dečki u crnom

Miš, gusar i vještica

Nastava pod maskama

Indijanci iz 1.a na ulazu u školu

*Likovna radionica u Ližnjanu***Projekt Ja želim isto što i ti**

14. 2. 2013. išli smo u salu Općine Ližnjan. Tamo smo se družili s prijateljima iz Karlo Rogca. Učiteljica Ljiljana nam je objasnila koje ćemo zadatke imati za svakim stolom. Ja sam ukrašavao kutiju salveta tehnikom, a kasnije sam lijepio salvete na staklo. Na kraju smo se počastili pizzom i kolačima.

Juraj Teković, 2.r. PO Ližnjan

Čini li odjeća čovjeka ili ne - pitanje je sad

Što za vas znači moda? Koliko je izgled važan u životu? Čini li odjeća čovjeka ili ne? Što o tome misle naši učenici? Dobili smo različite odgovore.

Pratim modu, najčešće putem televizijskih programa. Smatram da je praćenje mode bitno jer oni koji to ne čine često nisu prihvaćeni u društvu. Moda je bitna ako netko želi izgledati lijepo. Poznajem osobe koje često ismijavaju one koji ne prate modu. Meni nije bitno kako se moji prijatelji oblače, već kakve su osobe. Smatram da odjeće ne čini čovjeka. Najviše volim nositi pamučne majice s kapuljačom, traperice, općenito odjeću u kojoj se osjećam ugodno. *Dolores Sorgarello, 8.b*

Ne pratim modu, ali znam što je IN, a što OUT. Za prijatelje mi nije bitno kako se oblače, ali mislim da odjeća čini čovjeka. Čovjek se kroz odjeću može izraziti i pokazati kakva je osoba. Jako volim kreativnost i originalnost. Prije sam više marila kako tko izgleda, danas više ne. Najviše volim odijevati traperice bilo koje boje i neku zanimljivu majicu. Volim se isticati izgledom. *Marina Krnjaić, 8.b*

Nosim ono što se meni sviđa. Kao i svim mojim vršnjacima stalo nam je do dobrog izgleda. Ono što je moderno vidim u katalozima i izlozima trgovina. Najviše volim nositi sportsku odjeću. Svatko bi se trebao oblačiti onako kako želi i kako mu odgovara. Prihvaćam sve razlike. Ako je njima dobro, dobro je i meni. *Barbara Božac, 8.b*

Pratim modu i nove trendove. Kod prijatelja mi nije važno kako se odijevaju, ali ako ima neki ružni modni dodatak, ja bih mu to i rekla. Mislim da odjeća čini čovjeka jer pokazuje osobine te osobe i što zna. Ja najradije nosim tajice, majicu, volim nositi rajf, čizme i narukvice. *Ana Marija Babić, 5. b*

Ne pratim baš modu. Više mi se sviđa oblačiti po mom izboru i stilu. Nije mi važno kako se drugi odijevaju jer mislim da se svatko može oblačiti kako želi. Odjeća ne pokazuje kakva je tko osoba. Ja najviše volim nositi tajice, neku majicu, ukosnice, a obuvam tenisice ili starke. *Eleonora Bolković, 5.b*

Da, pratim modu. Najčešće čitam časopise u kojima saznajem što je In. Kod prijatelja mi nije važno kako se oblači, samo da je dobar prijatelj. Odjeća ne čini čovjeka. Ne pokazuje kakva je to osoba. Ja najviše volim nositi traperice, majicu, kožnu jaknu i neke fora tenisice ili starke.

Antonela Demović, 6.a

Ne pratim modu jer mi se ništa posebno ne sviđa. Nije mi važno niti kako se odijevaju moji prijatelji, mogu biti i u krpama, ali mi je bitno kakve su osobe. Ne smatram da odjeća čini čovjeka niti da se mora nositi markirana odjeća. Meni su najdraže traperice, trenerke, majice i tenisice.

Chiara Battelli, 6.b

Najbolje odjeveni učitelji prema strogoj prosudbi novinarske ekipe:

1. Deborah Brajković
2. Danijela Lončarić
3. Miroslav Šop - Kebert
4. Morena Šarić

Rolerska liga osnovnih škola

14. listopada 2012. u Medulinu je održan 4. Medulin Active Roller day u organizaciji Koturaljkaškog saveza Hrvatske i pod pokroviteljstvom Općine Medulin.

Na natjecanju su sudjelovali i učenici naše škole u pratnji učiteljice TZK Danče Banković te su postigli zapažen uspjeh.

2.r. Ž

Ela Milić, 1. mjesto
 Katija Kirac, 2. mjesto
 Emili Lorenzin-Babić, 3. mjesto

2.r. M

Mateo Marić, 3. mjesto

4.a Ž

Dolores Đelčić, 3. mjesto

4. a M

Dante Cukon, 1. mjesto
 Dino Chersin, 3. mjesto

5. b Ž

Erna Kuralić, 2. mjesto
 Geraldine Kristaj, 3. mjesto

5. b M

Moreno Novoselac, 1. mjesto
 Neil Karaselimović, 2. mjesto

6. b Ž

Sara Floričić, 1. mjesto

8.a Ž

Tajana Agostelli, 2. mjesto

Nogomet - 21. 2. 2013. Međuopćinsko natjecanje

Naši učenici sudjelovali su na međuškolskom natjecanju iz nogometa 21. veljače 2013. u Vodnjanu i osvojili su odlično treće mjesto.

Nogometnu ekipu su sačinjavali Matija Grbin, Dario Đokić, Mario Đokić, Tomas Tanushi, Alberto Tromba, Bruno Ivić, Vanja Milutinović, Dino Vodopija, Manuel Pačić, Nikola Knežević.

Odbojka - 4. prosinca. 2012. Međuopćinsko natjecanje

Učenice koje su sudjelovale i osvojile 4. mjesto na međuškolskom natjecanju iz odbojke su bile: Ema Vugrinec, Dolores Sorgarello, Matea Benčić, Barbara Božić, Anamarija Matuzović, Ana Miličević, Arlinda Leshaj, Edita Fetaj, Živa Černeka, Sara Čoza, Ana Pajić, Martina Marleku.

Košarka - 20. prosinca 2012. drugo mjesto na međuopćinskom natjecanju

Na županijskom natjecanju iz košarke sudjelovali su: Šimun Anđelić, Daniel Lovrinov, Lovro Savić, Nikša Vidović, Dominique Lonzar, Manuel Pačić, Vedran Zoričić.

Na županijskom natjecanju u plivanju u Rijeci ženska ekipa osvojila je 2. mjesto. Na natjecanju su sudjelovale: Ana Miličević, Teidi Ušić, Sara Čoza, Ivona Periša, Paola Rosanda, Tajana Agostelli.

Svim sportašima čestitamo na odličnim rezultatima!**Martin Dolenc**

Martin Dolenc, učenik 6. b razreda, naš prijatelj iz škole, ove se zime proslavio diljem zemlje postigavši odlične rezultate u kiteboardingu koji trenira od malih nogu. Na Državnom natjecanju u Splitu osvojio je prvo mjesto i postao najmlađi državni prvak u svijetu. Zamolili smo ga za razgovor i pitali o sportu kojim se bavi, uspjesima i planovima za budućnost.

More, vjetar, daska, zmaj...
i samo je nebo granica

1. Koliko se baviš surfanjem i što te privuklo tom sportu?

S tri godine sam započeo windsurfati na najmanjoj dasci i to često u blizini tatine škole, a s devet godina sam krenuo promatrati natjecanja i sudjelovati na natjecanjima u Medulinu, Premanturi, na ušću Neretve te na Bolu na Braču.

2. Kako izgledaju treninzi, tko ti je trener i koliko treniraš npr. tjedno?

Ovisi o vjetru, ponekad cijeli tjedan, a ponekad manje, 2-3 sata. Po zimi treniramo samo na jugu, a ljeti svugdje. Treniram najčešće u timu ili zajedno s tatom. Start je između bove i plaže i utrkujemo se tko će prije do druge bove.

3. Što sve sadrži oprema potrebna za ovaj sport?

Koristim dasku talijanskog sponzora „Temavento“, zmaj, odijelo, trapez (poput bokserica s kukom na koju se pričvrsti zmaj). Ljeti nosim dvomilimetarsko odijelo, a zimi deblje.

4. Na kojim si sve natjecanjima sudjelovao i koji su tvoji najbolji rezultati?

Ripcurl Adria Kite kup, Državno prvenstvo u Splitu, Svjetsko prvenstvo na Sardiniji. Najveći uspjeh mi je Državno prvenstvo u studenom 2012. u Splitu gdje sam osvojio 1. mjesto među seniorima. Važno mi je bilo i sudjelovanje na afričkom natjecanju u Egiptu krajem trećeg mjeseca. Tamo sam osvojio 6. mjesto u juniorima i stekao puno iskustva.

5. Koji su tvoji ciljevi?

Želio bih sudjelovati na Svjetskom juniorskom prvenstvu i za prva tri mjesta. U jedanaestom mjesecu bit će Svjetsko seniorsko prvenstvo u Kini, a 2020. Olimpijske igre. Bilo bi dobro da osvojim barem neku medalju.

6. Kako usklađuješ obaveze u školi i na treningu?

Zimi treniram nakon škole do 18 sati, a nakon toga spremam se za školu. Ponekad je naporno, pogotovo kad su ispiti. Učitelji su dobri jer me razumiju i izlaze mi u susret.

7. Što bi poručio onima koji se žele baviti ovim sportom?

Najbolje je otići u Egipat i tamo trenirati. Plitka je voda i najbolji su uvjeti. Ali i kod nas u kampu održavaju se tečajevi, jedino je poteškoća u tome što nema uvijek vjetra.

Martin Dolenc nova je hrvatska sportska snaga u kiteboardingu i mi mu želimo još puno dobrog vjetra koji će ga dovesti do vrhunskih rezultata.

Franziska Krivičić, 6.a

Naši uspješnici

U ovoj su se školskoj godini naši učenici istaknuli odličnim znanjem i rezultatima na nizu školskih i županijskih natjecanja i smotri. Izdvajamo najuspješnije koji su nakon školske razine postigli zapažene rezultate na Županijskim natjecanjima.

Vedran, Toni,
Anton i Alesandro
vođeni sigurnom
rukom učiteljice
Dženane i Danaje

Učiteljica Marinika,
Nika i matematika -
pobjeda je sadržana već u rimi

MATEMATIKA

Vedran Zoričić, 8.a – 7.mjesto
Toni Cukon, 8.a – 9. mjesto
Mentorica: Dženana Svičarović
Anton Rosanda, 6.a – 4. mjesto
Alesandro Žužić, 6.b – 6. mjesto
Voditeljica Danaja Glavičić
Nika Agostelli, 4.a – 7. mjesto

Nikolina i učitelj Saša - kemija
je za njih šala

BIOLOGIJA

Nikolina Leverić, 7. b – 10. mjesto
Mentorica: Natalija Zoričić

KEMIJA

Nikolina Leverić, 7. b – 8. mjesto
Mentor: Saša Lakić

Učiteljica Natalija i Nikolina
kojoj ni biologija nije teška

INFORMATIKA

Informatička štafeta

Anton Pulić, 5. a, Anton Rosanda, 6. a,
Katja Kučiš, 7. b, Daniel Lovrinov, 8. a
– 3. mjesto

Na Infokupu školske razine sudjelovali su:

Anton Rosanda, Diego Demarin,
Daniel Lovrinov, Katja Kučiš
Mentorica: Hatka Adrović

Mladi informatičari Anton, Diego, Anton, Katja,
Daniel i učiteljica Hatka

GEOGRAFIJA

Bepo Paus, 5. a
– 11. mjesto

Mentor: Miroslav Šop-Kebert

HRVATSKI JEZIK

Nikolina Leverić, 7. b
– 7. mjesto

Mentorica: Deborah Brajković

Učiteljica Deborah i svestrana
Nikolina rješavaju sve
jezične nedoumice

Bepo i učitelj Miroslav -
uigrani tandem

NJEMAČKI JEZIK

Šima Kastelc, 8. a – 1. mjesto
Roberta Grbac, 8. b – 4. mjesto
Mentorica: Danijela Lončarić

Prošlogodišnji broj Cvrčka na Lidranu
predložen je za državnu razinu.

*Svim učenicima i učiteljima čestitamo
na izvrsnim rezultatima!*

Ponosna učiteljica Danijela sa županijskim
prvakinjama Šimom i Robertom

8.a

Tajana Agostelli
Roberta Andreja
Šimun Anđelić
Goran Balde
Seid Berbić
Alen Božić
Anna Brajković
Dea Brajković
Toni Cukon
Dario Đokić
Mario Đokić
Matija Grbin
Nikolas Jaćimović
Šima Kastelc
Nensi Kranjčević
Arlinda Lleshaj
Daniel Lovrinov
Martina Marleku
Manuel Pačić
Michele Perić
Stefan Salihi
Lovro Savić
Roberta Šajatović
Marin Škifić
Anita Tanushaj
Tomas Tanushi
Marko Tuka
Vedran Zoričić

Razrednica: Danijela Lončarić

8.b

Adrian Ambrožič
Luka Antelli
Matea Benčić
Moris Bolković
Ana Božić
Barbara Božić
Nita Fetai
Roberta Grbac
Samir Imširović
Bruno Ivić
Nikola Knežević
Mateo Kovačić
Damir Krajinović
Marina Krnjaić
Klaudio Kahrić
Daniela Macuka
Anamarija Matuzović
Alen Mulahusić
Elena Pereša
Matteo Sansa
Ana Savić
Stefan Simonović
Dolores Sorgarello
Bernard Stanko
Margarita Stanko
Alberto Tromba
Ema Vugrinec
Robert Vukoja

Razrednica: Deborah Brajković

